

**De gezichten behorend bij de namen van
de reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I. T-Brigade.**

Marianne Pragt-Lankhuizen
voorzitter/secretaris
Redactie en lay-out Sepatoe Roesak

Joop Pragt.
Penningmeester
redactionele ondersteuning

Marijke de Jong
coördinator nazorg.

Theo Eversen
verzorging drukwerk

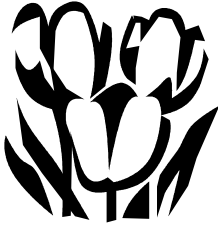
Jos-Buijs-Letens
ontvangst reünie.

Het voltallige bestuur bedankt alle sobats voor de lieve,aardige,
leuke maar vooral welgemeende wensen die u ons stuurde rond
de feestdagen. Het was overweldigend.

Sepatoe Roesak mei 2012

Inhoud:

Uw bestuur in foto's	Blz. 1
Inhoud	Blz. 2
Van de redactie / een kleine overpeinzing	Blz. 3
Van het bestuur: voorzitter/secretaris Marianne	Blz. 4
Van penningmeester Joop met o.a. vermelding van donaties	Blz. 5
Verjaardagen, e-mailgroep en website.	Blz. 8
Een telefoontje	Blz. 10
Reacties	Blz. 11
Gezocht:	Blz. 12
Tijgers en herinneringen gevraagd.	Blz. 13
Oproep Jos Verschuren	Blz. 14
Overleden Lou Saenger	Blz. 15
De tijger leeft voort (herdenking 7 december divisie)	Blz. 16
Menno van de Wetering vertelt.....	Blz. 19
Overleden hospik Guus Schouten	Blz. 21
Verslag zoektocht Theo van Pol	Blz. 23
Op bezoek bij Sobat Zwitselaar in Groesbeek	Blz. 24
Overleden Sobat Jo Princen	Blz. 26
Ridderorden en onderscheidingen	Blz. 29
Overleden Jacobus Veeken	Blz. 32
Op bezoek bij de Jonge Tijgers in Schaarsbergen	Blz. 34
Overleden Sobat M.C. Korten	Blz. 37
Op bezoek bij Sobat Schetters in Lepelstraat	Blz. 37
Op bezoek bij Sobat Leijs in Zevenbergen	Blz. 40
Krantenartikel Mitchell bommenwerper	Blz. 44
Artikel Mitchell en de bemanning	Blz. 45
Dagboekfragmenten over neerstorten Mitchell	Blz. 46
Overleden Sobat Chris Kessels	Blz. 50
Overleden Sobat L.J. Jansen	Blz. 52
Op bezoek bij Sobat Schurink in Enschede	Blz. 52
Bij 5-5 R.I. op de reünie in 't Harde	Blz. 62
De bakker bakt het brood....	Blz. 63
10 april 1945 10 april 1946 Korte geschiedenis I-6 R.I.	Blz. 67
Overleden sobats.	Blz. 70
Foto's en Reunie Vught september 2012	Blz. 71
Tijgerbadge en nazorg.	Blz. 72

Beste Sobats,

Voor u ligt het voorjaarsnummer de **Sepatoe Roesak**.

Gezien de vele fijne reacties die wij op het decemberrnummer Sepatoe Roesak van u mochten ontvangen, komen we ook dit keer weer met een goed gevulde voorjaarseditie.

Het is geweldig om te zien met hoeveel enthousiasme wij nieuwe inzendingen voor dit boekje krijgen. We hebben nu zelfs een ruime keus aan artikelen in voorraad. Dit allemaal door de sobats bijeengebracht. Wij zullen er goed gebruik van maken. Naast de ingezonden stukken leest u dit keer weer over onze bezoeken, de wetenswaardigheden en nieuwtjes. Iedereen die het mogelijk heeft gemaakt dat dit boekje Sepatoe Roesak weer bij u in de bus mocht vallen, heel hartelijk bedankt voor hun nimmer aflatende inzet. En u sobat, u wens ik heel veel leesplezier!

Redactie:
Marianne Pragt-Lankhuizen
Met redactionele ondersteuning: Joop Pragt

Wijsheid.

“Tussen te weinig en te veel zit een moment van geluk”.

Hans Bredeveld.

Mededelingen van het bestuur.
De voorzitter/ secretaris.

Beste sobats,

Wat lijkt het nog kort geleden dat we rond de kerstboom zaten. De bijna Elfstedentocht in februari. We snoepten al wat van het voorjaar en nu kijken we al lonkend naar de zomer met mooi weer en de Olympische spelen.

Zoals u in dit boekje Sepatoe Roesak kunt lezen, hebben wij weer verschillende bezoeken bij sobats thuis gedaan. Helaas hebben wij ook weer van enkele sobats tijdens een crematie/begrafenisplechtigheid een definitief maar waardig afscheid moeten nemen. Ook dat is een stukje nazorg dat door sobats en nabestaanden gewaardeerd wordt.

Naast de doelstelling nazorg, lopen de doelstellingen zoals het boekje, de nieuwsbrieven, het telefonisch contact, heel goed. U weet ons te vinden. Afgelopen jaar hebben wij ons dus weer met **groot plezier** en bovenal veel **respect** voor u, **2-6 R.I.** en **Tijgerveteraan**, ingezet. **Wij blijven ons best doen voor u allemaal.** Ik ben ontzettend blij met onze goedwerkende en fijne teamleden.

Bedankt team!

Adreswijzigingen:

Vergeet u niet door te geven wanneer u verhuist of er een verandering in uw huidige situatie is gekomen. Het enige en juiste adres hiervoor is:

**Secretariaat reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I., T-Brigade,
Marianne Pragt-Lankhuizen,
Schakelpad 12,
3192 JH Hoogvliet.**

Tel: 010 -4382758 (kan antwoordapparaat zijn, spreek dan duidelijk uw naam en telefoonnummer in.)

Of mobiel: **06-25278220.**

Getekend:
De voorzitter/secretaris
Marianne Pragt-Lankhuizen.

Van de penningmeester

Wij, **reünie- en nazorg commissie 2-6 R.I. T- Brigade**, hebben u in het **Sepatoe Roesak** decembernummer 2011 weer uitgebreid verslag gedaan van het financiële reilen en zeilen van alle binnengekomen donaties en bijdragen. Onze overtuiging is dat u daar **recht** op heeft. Bij ons geen geuleuter dat we het anders doen. **Wij doen het zoals het moet!**

Ter herinnering: op 27 november 2011 (het moment dat het kerstboekje de deur uit ging) stond op de rekening een bedrag van **€ 2.875,67**. Het was voor de commissie een ongekend groot bedrag. Het is een bewijs dat velen van u de noodzaak van het voortbestaan van de commissie zo belangrijk vinden door daar een financiële bijdrage aan te leveren. Natuurlijk hartelijk dank daarvoor.

De commissie zit niet stil. Dit boekje o.a. is daar een bewijs van. Maar....zoals u allen wel weet, niets is gratis! Op dit moment zijn wij al weer druk bezig met **de reünie van zaterdag 29 september**. Er is voor een **zaterdag** gekozen omdat wij o.a. denken dat het voor u waarschijnlijk makkelijker is dan een begeleider of familielid mee te krijgen. Omdat wij die dag tussen de **150 en 200** Indië veteranen van de Tijger Brigade verwachten hebben we enkele speciale afspraken moeten maken.

Voorzitter Marianne vindt dat **u, oudere veteraan, recht** hebt op een prima verzorgde reünie. Daarom zijn aan de kazerne in Vught enkele eisen gesteld, o.a.:

De bezoekers moeten aan tafel bediend worden.

U moet niet in de rij te hoeven staan voor een consumptie of maaltijd.

Er moet ruimte voldoende zijn voor rolstoelen, rollators en moeilijk ter been zijnde veteranen.

Ook moet de parkeerplaats vlakbij zijn en er moet voldoende parkeergelegenheid zijn.

De kazerne kon aan alle eisen voldoen. Maar er hing wel een **prijkaartje** aan

Omdat het zaterdag is moet er **extra personeel** worden ingehuurd. Ook zijn er extra personen nodig om u te begeleiden bij **opvang en vervoer op het treinstation en de kazernepoort**. Want, militairen lijken net gewone mensen, de meeste militairen zijn in het weekend met verlof!

Voorzitter Marianne heeft het allemaal kunnen regelen. Maar de extra kosten **zijn minimaal € 1500,-!** Dat bedrag hebben we **alreeds gereserveerd** voor u.

Ook de **thuisbezoeken** gaan onverminderd door. **Het is een groot succes**. In dit boekje kunt u er weer over lezen. Het blijkt dat de sobats het fantastisch vinden om over andere sobats te kunnen lezen.

En dan komen we op het boekje. Zoals we al meerdere malen hebben laten weten leveren **Theo Eversen en adjudant Paul Boes** een **werkelijk enorme bijdrage** om o.a. dit boekje bij u te bezorgen. **Deze mannen vinden het ook een eer om u te mogen helpen bij het in stand houden van de onderlinge contacten tussen u, de oude veteranen!**

Natuurlijk helpt u zelf ook mee.

De commissie mocht weer enkele **donaties** van u ontvangen. Hoewel ook wij weten dat het financieel gezien voor veel sobats moeilijke tijden zijn **moeten** wij u er toch op wijzen dat **uw donaties dringend nodig zijn**. **Er is geen reserve pot** waaruit we de nodige gelden kunnen halen om alles te bekostigen. Die pot, **uw spaargeld uit het verleden**, is in 2010 ingepikt door anderen!

Gelukkig hebben al enige sobats de **gratis treinkaartjes**, welke door het **Veteranen Instituut** beschikbaar worden gesteld aan de sobats, naar ons opgestuurd. We hebben er goed gebruik van kunnen maken zoals u kunt lezen in dit boekje. De thuisbezoeken, ziekenbezoeken, kazernebesoeke en bijwonen van crematies, die we per trein kunnen maken sparen in dit geval al reiskosten uit.

Hebt u misschien nog gratis treinkaartjes, over of tegoed, waar u geen gebruik van zult maken? Vraag ze op. **Stuur ze** naar het secretariaat: **reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I. T-Brigade**.

Alle steun is nodig om de contacten met sobats te blijven onderhouden. Veel sobats begrijpen dat en steunen de commissie. Hieronder volgen de **donaties** welke in de periode na 25 november 2011 zijn gedaan. Verheugend is dat **ook sobats van andere Tijger-onderdelen** dan **2-6 R.I.** een financiële bijdrage leveren. Als u denkt dat dit een bedelactie is, dan hebt u een **beetje gelijk**.

Daarom herhalen we het nogmaals: zonder uw bijdrage kan dit werk voor de sobats niet gedaan worden.

Donaties vanaf 25 november 2011 tot 15 april 2012:

Datum	Naam donateur		Plaats	Bedrag
16 dec'11	Anoniem	2-6R.I.	Ergens	€ 70,-
29dec'11	Piet Boukes	2-13R.I	Haarlem	€ 25,-
4 jan'12	A.de Lange	2-7 R.I.	Haarlem	€ 20,-
6 jan'12	A. Nijjs	2-6 R.I	Nieuw Vossemeer	€ 50,-
17 jan'12	H.van Dijk	3MPIV	Rosmalen	€ 15,-
Jan'12	Sinterklaas portokosten		Hoensbroek	€ 50,-
30 jan.	Mevr.Hermans-Counet	2-6	Hoensbroek	€ 12,50
29 febr.	Familie Schetters	2-6R.I	Lepelstraat	€ 20,-
6 mrt	Arie Olckers	2-7R.I	Noordwijkerhout	€ 20,00
12 mrt.	Yvonne Saenger dochter	2-6	Dordrecht	€ 75,00
15 mrt.	Jutta Merling (dochter)	2-6	Utrecht	€ 50,00

€ 407,50 totaal bijegebracht door Tijgers voor Tijgers

Hier zijn enkele opmerkelijke donaties bij: **Yvonne Saenger** doneerde € 75,-na het overlijden van haar vader.

We hebben nog steeds een **Sinterklaas** in Hoensbroek € 50,-

Jutta Merling maakt een donatie van € 50,- over.

Zij is de dochter van een onzer gesneuvelden

Het is weer een mooi bedrag waar u, sobats, voor gezorgd hebt. Maar de **uitgaven** liegen er ook niet om. Er zijn al weer artiesten benaderd voor de reünie op 29 september. Vele prijzen voor de gewone loterij liggen al klaar. Voor de traditionele **Tijgerloterij** zijn weer prachtige **Tijgerprijzen** beschikbaar.

Op het moment van schrijven van dit stukje is er nog € 1731,59 op de rekening.

Daarvan moet al **€ 1500,-** apart gezet worden voor de reünie van 29 september.

Met een kleine rekensom ziet u dat sinds **27 november 2011** er **€1431,58** is uitgegeven aan thuisbezoeken, administratie, post, telefoon, internet, bezoeken kazernes, ziekenbezoek, bijwonen crematies, donaties, inkoop prijzen voor verloting, computerwerk, enz.

Er is op dit moment dus nog **€ 231,59** te besteden voor het bezoeken van sobats, het onderhouden van contacten met u, voorbereidingen voor de reünie, het vertegenwoordigen van de sobats **2-6R.I.** tijdens bezoeken van crematies en begrafenissen van overleden sobats en ook het bespreken en reserveren van bloemenkransen bij de herdenkingen in **Roermond** en **Candi**.

Wij blijven natuurlijk proberen ook elders financiële steun te krijgen.

Natuurlijk vertrouwen wij er op dat u het ons mogelijk maakt het werk, voor de mannen die vroeger een deel van hun jeugd hebben gegeven voor het Vaderland, te blijven doen.

Makkers voor makkers, tijgers voor tijgers!

Wij rekenen op u, zoals u op ons mag rekenen.

Misschien ten overvloede vermeld ik hier nogmaals het rekeningnummer van de reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I. T- Brigade:

ABN-AMRO, rekeningnummer 97.21.38.021
t.n.v. Mevr. M. Lankhuizen, Hoogvliet
O.v.v. reüniecommissie 2-6R.I. T- Brigade

Getekend:
de penningmeester, Joop Pragt.

Verjaardagen

De sobats die in de afgelopen maanden jarig zijn geweest hebben bijna allemaal weer kunnen rekenen op een gezellig babbeltje met Marianne op hun verjaardag.

Hebben wij u niet kunnen bereiken, geef dan uw juiste telefoonnummer door. Het maakt het contact leggen met u makkelijker.

EMAILGROEP 2-6 RI

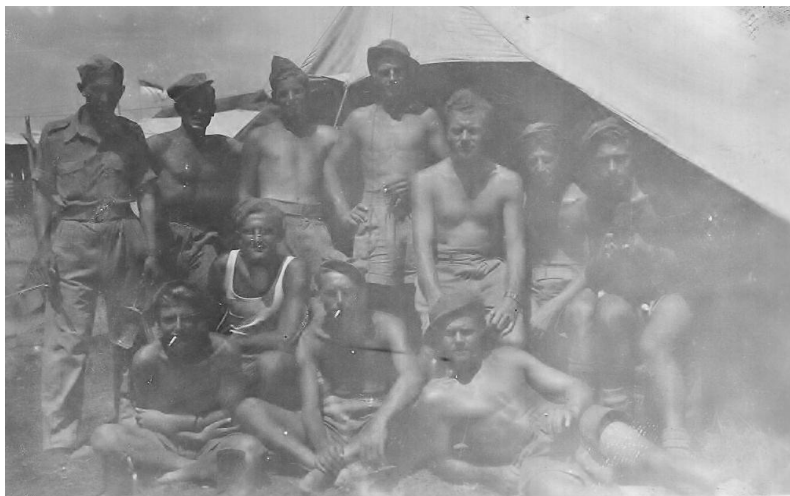
Sjar Buys: j.letjens@home.nl
J(Jan) A.van Erp erp00411@planet.nl
A.(Ad) van Hooijdonk advanhooijdonk@ziggo.nl
Sjra Hovens sramienhovens@gmail.com
H. (Huib)Kers huibertkers@telenet.be
Marianne Lankhuizen marianne.lankhuizen@gmail.com
A.(Antoon) Mathijssen a.mathijssen@onsneteindhoven.nl
Sjaak Niessen en Thijs Berben niessenneer@home.nl
B.(Bart)Poorte bpoorte@live.nl
Wim van Raaij ginywim@xs4all.nl
K.(Koos) de Ruiter koos.laurie@upcmail.nl
A.(Arie, broer van) Treffers a.treffers@versatel.nl
W(Wietse).Westerhof wmwesterhof@gmail.com
M.(Men) van de Wetering **(nieuw adres)**
a.wetering811@upcmail.nl

www.sepatoeroesak.nl

Hebt u **geen computer**, vraag dan eens aan uw kinderen, kleinkinderen, vrienden of buren voor u **www.sepatoeroesak.nl** aan te klikken. U zult verbaasd zijn over alle nieuwtjes en informatie die u op het scherm ziet verschijnen.

Er is een grote kans dat u daar op een of meerdere foto's staat!

Tijdens de dolle augustusdagen op vliegveld Semarang 1946.
3^e cie 2-6 RI (foto Theo Eversen)

Een telefoontje !

Met het ziekenhuis.

Ik zou graag met iemand spreken die me kan inlichten over de toestand van een patiënt die bij u verpleegd wordt.

Hoe is de naam van de patiënt ?

Louis Peters.

Een ogenblik a.u.b., ik verbind u door met de verpleging. Met de wachtdienst, wat kan ik voor u doen ?

Ik zou graag weten hoe het gesteld is met de gezondheidstoestand van Louis Peters in kamer 302

Een ogenblikje, ik verbind u door met de dokter van wacht.

Met de dokter van wacht.

Dag dokter, ik had graag geweten hoe het gaat met mijnheer Louis Peters die al drie weken bij u verpleegd wordt in kamer 302 ?

Een ogenblikje, ik zal zijn dossier even raadplegen.

Hier heb ik het. Hij heeft vandaag goed gegeten, zijn bloeddruk en hartslag zijn normaal, hij reageert goed op de voorgeschreven medicatie en morgen nemen we de hartmonitor weg. Als alles zo nog 48 uur gunstig verder evolueert, zal zijn behandelende arts hem waarschijnlijk uit het ziekenhuis ontslaan voor het volgende weekend.

Dat is fantastisch nieuws, ik ben ongelooflijk opgelucht.

Bedankt dokter, van harte bedankt.

Zo te horen bent u wel erg begaan met de patiënt. Dichte familie?

Nee, nee dokter, ik ben Louis Peters zelf. Ik bel u vanuit kamer 302.

Iedereen loopt hier mijn kamer in en uit maar niemand zegt verdorie iets.

Ik wou zelf ook eens weten hoe het met mij gesteld is....

Reacties.

Op 16 februari 2012 belde **mevrouw Buckens** mij op. Zij wilde ons nogmaals hartelijk bedanken voor onze aanwezigheid tijdens de kerkdienst en crematie van haar man **Toon Buckens**.

Op mijn vraag hoe het nu met haar ging, vertelde mevrouw Buckens dat het wel ging. Straks als het weer voorjaar wordt dan kan zij weer in de tuin werken. Dat is haar bezigheid. Zij mist haar man veel. "Het is allemaal zo snel gegaan. Ik weet dat u een keer op bezoek wilde komen, maar mijn man wilde dat u eerst de zieke sobats zou bezoeken en dan pas hem. Helaas is van een bezoek niets meer gekomen. Hij las het boekje graag en bezocht graag de reünie en hij kende inderdaad ook uw vader. Fijn dat u het boekje nog een keer heeft gestuurd. Hartelijke dank ook aan de anderen van het bestuur. Heel fijn wat jullie doen".

*

In januari 2012 belde **Mevrouw Hermans Counet** mij op. Haar broer, **Peter Counet** ontving altijd ons boekje Sepatoe Roesak. Samen met haar broer lazen zij met grote interesse ons boekje. **Kapt.Counet** was hun vader.

Helaas is **Peter** in juni 2011 op 50jarige leeftijd plotseling overleden aan een hartstilstand. Ter nagedachtenis aan haar vader wilt zij in het vervolg heel graag het boekje blijven ontvangen. Natuurlijk hebben wij haar, na haar overmaking van het minimale bedrag van €12,50 op de verzendlijst gezet.

Mevrouw Hermans Counet ontvangt nu als familie van een 2-6 R.I.-er 2 maal per jaar het boekje en blijft zo op de hoogte over het wel en wee van 2-6 R.I. en de Tijgerbrigade.

*

In februari kregen wij van **Patricia**, het nichtje van **Sobat Guus Schouten**, bericht over **Mia Schouten**, de weduwe van Guus.

"Het gaat redelijk met tante Mia. Ze voelt zich niet fijn in de flat. Vooral 's avonds heeft ze erg veel moeite met het alleen zijn en de herinneringen die ze aan de flat samen met ome Guus heeft. Wij zijn er een aantal avonden per week maar wij kunnen niet iedere avond totdat ze naar bed gaat bij haar zijn. Ze is namelijk erg in de war. Ze heeft van een heleboel dingen totaal geen besef. Eerst kreeg ze van ome Guus nog de nodige ondersteuning. Ze belt mij dan bijvoorbeeld om te vragen welke dag het is en wat ze moet doen. Zodra tante Mia verhuisd is laat ik het jullie even weten.

**Groetjes, ook aan Joop,
Patricia Erven.**

Inmiddels is **Mia Schouten** verhuisd naar het zorgcentrum **Pollaert in Roermond**. Wij hebben haar alvast een fijne kaart gezonden om haar veel woongenot toe te wensen in de nieuwe woning. Zodra de gelegenheid zich voor doet, zullen wij haar nieuwe woning gaan bewonderen

GEZOCHT: Verhalen van en over veteranen

Naar welke muziek luisterde u op missie? Op welke manier hielden u en uw familie en vrienden contact zo ver weg van huis? Hoe werden nationale feestdagen gevierd binnen het kamp? Wat heeft u geleerd en ervaren tijdens uw missie en gebruikt u ook nog in uw huidige leven of bij uw werk? Wij zijn op zoek naar uw verhaal.

Dus, bent u veteraan en heeft u een interessant of bijzondere verhaal over uw ervaringen en missie(s)? Of bent u familie van of vrienden met een veteraan en wilt u graag een mooi verhaal delen met de rest van Nederland? Geef u dan op voor de mediapool Veteranendag 2012. Wij gaan dan uw verhaal onder de aandacht brengen van verschillende media.

Waarom doen we dit?

In opdracht van de Nederlandse Veteranendag gaan we de Nederlandse media helpen aan interviews en verhalen van veteranen. Landelijke, regionale en lokale media zijn vaak erg geïnteresseerd in deze verhalen, zeker wanneer de Nederlandse Veteranendag er weer aan komt, maar hebben niet altijd de gelegenheid om ze te verzamelen. Wij helpen ze een handje omdat het belangrijk is dat er in de Nederlandse media voldoende aandacht wordt besteed aan veteranen, hun ervaringen en de NL Veteranendag op 30 juni te Den Haag.

Praktisch

U wordt eerst door ons kort telefonisch kort geïnterviewd. Het verhaal brengen wij daarna via persberichten, weblog bijdrages en interviews onder de aandacht van media. Als er interesse is in uw verhaal, nemen wij contact met u op. Op dat moment kunt u nog beslissen of u mee wil doen of niet. Of uw verhaal ook in de krant komt, is grotendeels afhankelijk van de vraag van de media.

Aanmelden

Bent u een veteraan met een interessant, bijzonder of mooi verhaal en wilt u opgenomen worden in onze mediapool? Of vindt u het leuk om regelmatig een online blogpost te plaatsen? Of kent u een veteraan die een bijzonder verhaal te vertellen heeft? Neem dan contact op met Margriet Bakker via mediapool2012@bkb.nl. Wilt u meer informatie over Veteranendag, kijk dan op www.veteranendag.nl. Alvast hartelijk dank namens de Stichting Nederlandse Veteranendag.

Margriet Bakker.

BKB | Het Campagnebureau

Westerstraat 252-254

1015 MT Amsterdam

020 520 52 80

Tijgers en herinneringen gevraagd.

Op 26 juli aanstaande wordt er op **Bronbeek** in Arnhem wederom een **herdenking** opheffing **KNIL** gehouden. Dit jaar zal dat gepaard gaan met de presentatie van een **boek** en **lezingsprogramma** in **Kumpulan** Bronbeek. Dat boek; **‘De laatste man’** zal gaan over de **kolonel Van Langen, commandant T Brigade** en de laatste chef staf van het KNIL, geschreven door diens kleinzoon **Hans Goedkoop**.

Overhandiging van het boek "Tussen sawahs en bergen aan kol. D.R.A. van Langen (m)

Hans van den Akker, conservator van museum Bronbeek, komt graag in contact met mensen die de **kolonel van Langen** gekend hebben. Mogelijk kunt u hem en defensie helpen hierbij.

Tevens zijn alle ‘Tijgers’ op 26 juli van harte welkom op Bronbeek.

Voor nadere informatie kunt u terecht bij:

J.L.P. (Hans) van den Akker, MA. Conservator/ Plv. Hoofd
Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek
Commando DienstenCentra
Ministerie van Defensie
Landgoed Bronbeek | Velperweg 147 | 6824 MB Arnhem

T (026) 376 35 24

M 06 13917483

jl.p.vd.akker@mindef.nl

<http://www.defensie.nl/cdc/bronbeek>

Oproep over Jacob (Jaap) Verschuren 2-6 R.I.

Mijn vader **Jacob (Jaap) Verschuren** heeft nooit verteld over zijn tijd in Indonesië. Ik weet alleen dat hij gewond aan zijn linker of rechter boven arm terug naar huis mocht.

Ik kan me een röntgenfoto herinneren van de **schotwond** aan zijn bovenarm.

Hij heeft zijn vrouw, mijn moeder dus leren kennen in **Sittard**. Daar was vader tijdelijk gelegerd. Vlak daarna werd 2-6 R.I. uitgezonden naar Indië. Tijdens zijn tijd in Indië is hij getrouwd met mijn moeder. Zijn broer (ik dacht Piet) heeft hem toen tijdens het huwelijk vertegenwoordigd (**met de handschoen getrouwd**) Mogelijk dat mijn vader in 1947 teruggekeerd is naar Nederland. Na zijn terugkeer uit Indië is hij met mijn moeder in **Sittard** in de **Broekstraat** gaan wonen.

Mijn vader is geboren op 29-12-1913 in **Westlingwerf** (Friesland) en heeft zijn jeugd doorgebracht in **de Rips** waar zijn vader een **fietsenmaker** was.

Daar ben ik in 1957 als 4e kind van 7 geboren. In 1961 zijn we toen naar **Munstergeleen** verhuisd. Begin jaren 80 is hij met zijn tweede vrouw in **Denekamp** gaan wonen

Mijn vader is op **2 februari 1994**, op de verjaardag van een van mijn broers, in de leeftijd van 80 jaar overleden.

Ik merk wel dat hoe ouder ik zelf wordt, en **zelf vader** ben van 4 kinderen, ik steeds meer wil weten hoe en wat mijn vader allemaal heeft meegemaakt daar in Indonesië.

Pap met mitella om

Ik weet niet of mijn vader bij u bekend is maar ik ben wel benieuwd naar meer. Reacties graag naar:

Jos Verschuren, Brakkensteinweg 25, 6525RN Nijmegen

tel. 024 3500333

email: verschuren.jmp@gmail.com

Op 3 december 2011 overleed sobat Lou Saenger.

We hebben eerder in onze boekjes uitgebreid gemeld dat **Lou Seanger 100 jaar** werd. Daarmee was hij de oudste 2-R.I.er. Ook in **Checkpoint** hebben wij toen aandacht laten schenken aan dit heugelijke feit.

Poepelegeintjes daar hield **Lou** niet van. Wij bezochten Lou pas enige tijd later toen alle commotie rond zijn 100^e verjaardag voorbij was. Met dochter **Yvonne Saenger** was er regelmatig telefonisch contact, voornamelijk met Marianne. Yvonne hield ons met haar heerlijke ondernemende manier van vertellen op de hoogte hoe het haar vader Lou Saenger ging. Zij had een **hechte band** met haar vader. Wellicht herinnert u haar nog samen met haar vader Lou op een van onze vroegere **reünies**.

Marianne belde Yvonne op vlak voordat **Lou Saenger 101 jaar** zou worden. Yvonne liet ons toen weten dat Lou juist kort daarvoor een **hersens- of hartinfarct** had gehad en niet langer meer zelfstandig kon blijven wonen. Een plotselinge en snelle **verhuizing** volgde. Lou lag ondertussen in de **verpleging**. Hij kreeg weer wat babbels, zakte dan weer wat af, krabbelde weer op. Er was al sprake van om naar zijn nieuwe behuizing te mogen. Echter, Lou kreeg weer een grote terugslag waardoor o.a. ook het praten niet meer ging. Samen met dochter Yvonne, die net als haar vader een **uitzonderlijke gevoel voor humor** heeft, ontstonden, naast alle zorg die er was, hierdoor regelmatig **hilarische toestanden**.

Lou was trots op de uitvergroete foto van ons bezoek bij hem die Marianne hem stuurde voor zijn **101e verjaardag**. De foto moest naast de televisie opgehangen worden aan het voeteneind van het bed. Samen met een tekening van zijn **achterkleindochter**. Later stuurde Marianne ook een prachtige **foto-vergroting** van de **Tijgerkop**, emblemen van de **kapotte schoen** en van **1-15 RI**. Met een grote glimlach stak Lou twee duimen op bij het zien van zijn Tijger.

Helaas kon Lou niet lang meer genieten van al het moois. Op de leeftijd van **101 jaar en twee weken** is Lou in het bijzijn van o.a. dochter Yvonne overleden.

Zoals wij eerder al vernomen hadden van Yvonne, was Lou geen man van **poepelegeintjes**.

Ook het laatste afscheid wilde hij **heel sober**. In intieme kleine kring is Lou gecremeerd.

Op zijn uitdrukkelijk verzoek is dochter Yvonne met haar dochter en schoonzoon die avond uit eten gegaan. Zo gedenk je mij het best had Lou gezegd.

Het bestuur heeft Yvonne **sterkte gewenst** met het verlies van haar vader. Zij stond dag en nacht voor hem klaar.

Petje af voor jou, Yvonne.

Door Marianne.

De 'tijger' leeft voort (7 december 2011)

De wereld hangt van toevalligheden aan elkaar. Op 7dec. 2011 waren Marianne en Joop door **adjutant Boes** van het **11 LMB Aaslt "7 Dec"** uitgenodigd om de op die dag te houden 52e **herdenking** van de omgekomen militairen van de voormalige **"7 December Divisie"**, de **"7 December Bataljons"**, het **Operationeel Commando "7 December"** en de **11Luchtmobiele Brigade (Air Assault) "7December"** bij te wonen. Een enorm grote witte tent was opgezet op het terrein van **de Oranje kazerne in Schaarsbergen** waarin de 1000 genodigden werden ondergebracht. Het was een gemêleerd publiek. Zowel **Indië- als Korea-gangers** waren aanwezig. Ook vele hoogwaardigheidsbekleders gaven acte de presens evenals een flink aantal vertegenwoordigers van veteranen organisaties. En zoals gemeld: ook **Marianne en Joop** namens de reünie-en nazorgcommissie 2-6R.I. -T-brigade.

Het **stormde**. Zowel buiten als binnen de tent was te merken dat er een **windkracht 10** over het land trok. Natuurlijk gaven de mannen die de verschrikkingen in **Korea** hadden meegemaakt geen krimp tijdens het schudden en af en toe aardig **klapperen van de tent**. Maar anderen, zowel dames als heren, zaten soms bezorgd te kijken of **de stormverankering** wel goed vast zat. En dat klonk als een klok. De lampen aan het plafond wiebelden alle kanten op maar gevaar was er niet te duchten. o.a. **adjutant Paul Boes** had hiervoor gezorgd. Deze adjutant, die ook voor 2-6 R.I. T- brigade van zeer grote waarde is en al vele goede tips aan voorzitter Marianne heeft gegeven i.v.m. het organiseren van een reünie, liet ons **zijn draaiboek** zien voor deze grote bijeenkomst.

Bestond het draaiboek voor de reünie van de reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I. T-brigade uit **drie A4tjes**, het draaiboek voor de 7 December Divisie herdenking was bijna zo dik als **een telefoonboek** van een middelgrote stad! En inderdaad was alles tot in de puntjes geregeld. De aanvang van de herdenking was om 11.30uur en begon met de begroeting door de ceremoniemeester en een samenzang van : **Marslied “7 December”**, gevolgd met een openingsgedachte door ds. **J.D. de Bruin**. Daarna zong het koor “Tibie Pajom”. Vervolgens sprak Brigade-generaal **O.P. van Wiggen** de aanwezigen toe. Hierna zong het koor “Adoramus te Christe”. **Mevrouw A.G. Steenstra** droeg het mooie gedicht “**Afstand**” voor. Met een samenzang van “Blijf bij mij Heer” werd de herdenking afgesloten.

Na de plechtigheden was er nu gelegenheid om de (uitstekende) lunch te gebruiken en met andere aanwezigen in gesprek te gaan. En reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I. T-brigade voorzitter Marianne greep die gelegenheid aan om met vele **hoogwaardigheidsbekleders** van gedachten te wisselen betreffende de aangelegenheden voor de Indië veteranen.

De **voorzitter van het Veteranen Platform**, generaal b.d. **Leen Noordzij**, sprak uitgebreid met Marianne. Hij vindt het initiatief van het bijeenbrengen van de **Tijgerbrigade** goed getuigen van een vooruitziende blik. Gezien de leeftijden van de Indiëgangers is het eigenlijk vanzelfsprekend dat de onderdelen worden samengevoegd om te komen tot een **gezamenlijke Tijger-reünie**. “Het is voor de oudere veteranen natuurlijk een flinke aanslag op hun energie om zo’n reünie te organiseren,” zei de voorzitter van het **Veteranen Platform**. “Daarom is het mooi dat een **jong bestuur**, zoals jullie commissie heeft, zich met zoveel enthousiasme inzet voor de ‘**Tijgers**’. Het zal de meeste oudere bestuurders meer rust geven. Ook het bij elkaar komen van zo’n grote groep tijdens een Tijger-Brigadereünie is een welkome aanvulling, want het is gezien de leeftijden een kwetsbare groep . **Mooi initiatief** van jullie!”

Maar wat betreft het eerder genoemde **toeval**: tijdens de uitreiking van de lunchpakketten zag een van de soldaten dat Marianne een **Tijgerbadge** op haar revers droeg. “Hoe komt u daar aan mevrouw en wat is er de bedoeling van?” vroeg die **oplettende militair**. Na uitleg van Marianne vertelde hij dat zijn compagnie precies **dezelfde tijger** als symbool had. En van het een kwam het ander.

Marianne en Joop werden aangesproken door de compagnies sergeant-majoor en ook de commandant van de Tijgercompagnie toonde belangstelling voor de veteranen van de Tijgerbrigade.

Marianne en Joop kregen een rondleiding door de verblijven van de **Tijgercompagnie** en de manschappen lieten met veel trots hun, in enkele vitrines in die verblijven, uitgestalde tijgerobjecten zien.

Na afloop werden wij weer terug gebracht naar de verzameltent. De commandant van de Tijgercompagnie beloofde dat er verder contact zou worden opgenomen met de Tijgerbrigade commissie om te bekijken of we iets voor elkaar kunnen betekenen.

Nauwelijks waren we de verzameltent weer binnen of we ontmoeten een andere **'Tijger'**.
Menno van de Wetering

(2-6R.I.) en zijn echtgenote **Elly** waren ook op uitnodiging naar de bijeenkomst gekomen. Na het uitwisselen van enige wetenswaardigheden en het drinken van een kopje koffie namen we afscheid van meneer en mevrouw van den Wetering.

Ook van **KTZA Frank Marcus**, directeur Veteraneninstituut en generaal b.d. **Leen Noordzij**, voorzitter Veteranen Platform namen we afscheid, het was tijd om terug te keren naar Hoogvliet. Tijdens de treinreis naar huis konden we veel van onze indrukken al op papier zetten zodat ook u er iets over kan lezen. U ziet maar, het bestuur zit niet haar tijd nutteloos door te brengen. We houden u op de hoogte!

Door Joop

Menno v.d. Wetering vertelt:

Ik ben geboren in 1926. Tijdens de Duitse bezetting woonde ik in **Heerlen Zuid Limburg**. Aan het georganiseerde verzet heb ik niet deelgenomen. Ik heb wel verzet gepleegd door het verspreiden van **illegaal gedrukte pamfletten** gericht tegen de bezetter. Hiervoor werd mijn vader op 30 mei 1942 door de **Gestapo** gearresteerd. Hij kwam via de strafgevangenis in Maastricht terecht in **Kamp Amersfoort** en werd daar op transport gesteld naar het concentratiekamp **Neuengamme**, bij

Hamburg. Wij ontvingen op 20 december 1942 bericht dat hij daar was overleden. (Lees vermoord). Verder heb ik **sabotage** gepleegd aan **de kolentransportbanden**. Als verdachte werd ik hiervoor verhoord door toezichthoudend personeel (**S.A.mensen**).

Op zolder had ik een radio aangesloten. Daar heb ik geluisterd naar geheime zender **Radio Oranje**. Berichten omtrent het verloop van de oorlog noteerde ik in een **aantekenschrift** en verstopte dat onder een stoelzitting. Door verraad werd de radio door de **Duitse opsporingsdienst** in beslag genomen. Het hele huis werd doorzocht maar gelukkig hebben ze dat aantekenschrift onder de stoelzitting niet gevonden. Toen moesten **mijn moeder en ik** ons melden bij de **Sicherheidsdienst** en we zouden het huis worden uitgezet. Het is er niet van gekomen want de **geallieerde troepen** rukten snel op.

Ik heb me op **21 november 1944** gemeld als **OVW-er**. Toen waren wij nog volop in **oorlog met Duitsland** en was Nederlands Indië nog niet in beeld. Later heb ik een **lange verbandakte** getekend, wat inhield dat ik kon worden uitgezonden naar **Overzeese rijkdelen**. Na mijn dienst bij de Binnenlandse Strijdkrachten, ben ik een tijd gestationeerd geweest in Duitsland bij **1- 13 R.I**. De militairen die zich voor Indië hadden gemeld werden medio **oktober 1945** overgeplaatst naar **2-6 R.I**. want dat bataljon ging naar **Indië**. Ik ben in **Sittard** bij **2-6 R.I**. gekomen. Dat was enkele dagen voor het vertrek naar **Engeland**.

Mijn **basistraining** heb ik gedeeltelijk in Engeland gehad maar voornamelijk tijdens ons verplicht verblijf op **Malakka**. Bij aankomst op Malakka was er nog geen brigade. De **T- Brigade** werd gevormd door de eerste bataljons **1RS, 2-13 R.I., 2-7 R.I. en 2-6 R.I.**

Lief en leed heb ik bij 2-6 R.I. meegemaakt met **acties** en honderden **patrouilles** lopen.

Ik was **le verkenner** en later **brenschutter**. Toen 2-6 R.I. naar Nederland terugging, **april 1948**, ben ik in Indië gebleven en ben overgestapt naar de **MP** in Semarang. **3MP IV**. Daar was ik **Korporaal voor allerlei diensten** o.a. wachtdienst, patrouille, escorteren, krijgsraad te velde, verkeersdienst.

In 1946 hadden wij de **bewaking van het vliegveld** in **Semarang**. In die periode kwamen dagelijks vliegtuigen vanuit **Djokjakarta** aan met mensen die daar in de kampen hadden gezeten.

Daar was ook mijn **toekomstige vrouw, Elly**, bij. Die heb ik toen leren kennen. Zodoende ben ik in Indië gebleven toen 2-6 R.I. terug ging naar Nederland. Wij zijn op **10 mei 1950** getrouwd en **27 september 1950** zijn wij naar Nederland gekomen. We zijn toen in **Limburg** gaan wonen waar onze twee dochters geboren zijn. In 1970 zijn in **Eindhoven** gaan wonen vanwege mijn werk bij **Phillips**. Onze twee dochters zijn hier getrouwd, we hebben kleinkinderen en zelfs ook achterkleinkinderen

door Menno v.d. Wetering 2003

Op 17 december 2011 is overleden hospik Guus Schouten.

Een **verhuizing** was voor hen in de planning. Helaas heeft het niet meer zo mogen zijn dat **Mia** samen met **Guus** naar het bejaardenhuis in **Roermond** zou verhuizen. Wij ontvingen via nichtje **Patricia Erven** het droeve bericht dat op **17 december 2011** Guus Schouten is overleden.

In het **telefoongesprek** dat hierop volgde kwam ik terug op ons bezoek bij Guus en Mia. Wat een **consternatie** het was toen Guus ineens viel en een **fiks gat** in zijn hoofd daarbij opliep. Daarvan was Guus gelukkig weer **snel hersteld**. Echter enige weken later liet **het hart** het afweten. Guus mocht **85 jaar** worden.

In overleg met familie werd afgesproken dat wij aanwezig zouden zijn tijdens de **crematieplechtigheid**. Patricia zou na overleg met de begrafenisonderneming aan ons laten weten of er ruimte was om **een toespraak** te houden over Guus en zijn 2-6 R.I. Die ruimte was er.

De crematieplechtigheid vond plaats op **22 december 2011** in de aula van crematorium **“Tussen de Bergen”** te Roermond.

Het leven van Guus werd gekenmerkt door **eenvoud**. Hij was hartelijk en bezorgd. Hij werd **6 juni 1926** geboren als het 5de kind in een gezin van **14 kinderen**. Zijn dierbare **Maria** was hem alles. Guus had vele hobby's. Zo was hij lid van **Jong Nederland**. Tevens was hij jaren lang **voorzitter** van de **Roermondse automobielclub**. Ook van zijn **graveerbedrijfje** genoot hij met volle teugen. Hieraan heeft hij in de avonduren en weekenden heel veel tijd besteed.

Het huwelijk bleef, ofschoon hij zielsveel van kinderen hield, tot hun grote verdriet **kinderloos**. Ze wisten dit gemis echt op perfecte wijze te ondervangen door mede te zorgen voor een van de nichtjes, **Patricia**. Het **computeren** was voor hem niet vreemd. Al vele jaren overspoelde hij met vaste regelmaat **mening postvak** met de meest uiteenlopende berichten.

Samen met broers en zussen, verdere naaste familieleden, vrienden,buren en kennissen werd tijdens **een hechte familiedienst** afscheid genomen van Guus. Door **de jongste broer** van Guus werden heel wat herinneringen opgehaald. Tijdens die toespraak waren **foto's** te zien op **een tv-scherm**. Twee **zelfgeschreven gedichten** van nichtjes **Tessa en Nina** werden voor opa voorgedragen. Een derde nichtje droeg het gedicht voor over **“de doosjes waarin wij onze herinneringen opbergen”**.

Tussen de toespraken was er ruimte voor mooie **muzikale stukken**. Als laatste hield **Joop Pragt** namens 2-6 R.I. een verhalende **toespraak** waarin het leven van **hospik Guus** als Indië-ganger werd toegelicht. Aansluitend droeg Joop een passend **veteranengedicht** voor.

Vele jaren nam Guus voor 2-6 R.I. **de kranslegging in Roermond** voor zijn rekening en ook het regelmatig schoonhouden van de **plaquette** aldaar gaven zijn **zeer hechte band** met 2-6 R.I. aan.

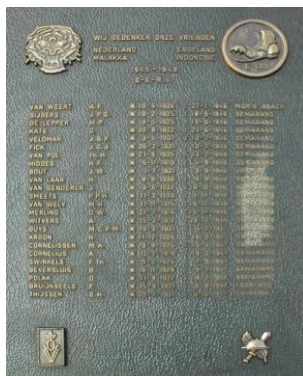
Ons bestuur heeft Guus daarvoor bij ons **laatste thuisbezoek** nog **nadrukkelijk bedankt**.

Hoe sterk Guus met het monument betrokken was blijkt uit zijn laatste wens om i.p.v. bloemen graag **een donatie** te doen voor het Indië -monument.

Wij hebben aan dat verzoek voldaan en namens 2-6 R.I. een donatie gedaan.

Guus, namens je makkers van 2-6 R.I., bedankt voor al je goede zorgen.

Door Marianne

Een verslag zoektocht Theo v Pol. 2-6-RI.

Ik ben **Sjaak Niessen**. Een familielid van **Theo van Pol**. Ik heb een oproep geplaatst in Sepatoe Roesak om op zoek te gaan naar Theo v Pol.

Na ongeveer een jaar kwam er een bericht van **Sjaak de Renet**. Hij vroeg mij per telefoon wat wij met de gegevens moesten. Ik heb een **afspraak** gemaakt en samen met **Thijs Berben** er naartoe gereden. Aangekomen vriendelijk ontvangen met een kop koffie en koek en daarna mijn verhaal aan hem verteld.

Jac. de Renet.

Sjaak de Renet vertelt, en haalt zijn dagboek tevoorschijn waar in staat beschreven over **het ongeluk** van Theo, en het begraven. Het was voor **Jac .de Renet** niet makkelijk om zijn verhaal aan ons te doen vertellen.

Weer bijna een jaar verder kwam een reactie van **Marianne Pragt Lankhuizen**. Er had een iemand gebeld uit het verre **Australië** en hij zou nog verder contact op nemen met Marianne. Er ging een hele tijd voorbij totdat Marianne wist wanneer hij naar Nederland zou komen (zijn naam was **Jan Westerhof**). Ook hij had Theo gekend en bevestigde het verhaal van Renet met de woorden: **"dat had ik ook kunnen zijn"**.

Jan Westerhof

Jan Westerhof komt aan in Nederland, om nog een keer een **herdenking in Roermond** mee te maken en in **Vught de reünie van 2-6-Ri T- brigade** te bezoeken. Na overleg met Marianne heb ik contact gezocht met Westerhof en **een afspraak** met hem gemaakt. Aangekomen bij Westerhof lagen al **alle foto's** op tafel uitgespreid en mocht ik ze in scannen. Het verbaasde mij dat er foto's bij waren van **de begrafenis van Theo**. Nog even door gepraat, en ik blij naar huis. Thuis aan gekomen zie ik 's avonds op mijn Pc **een mail** van een **verre familie van Pol** met de vraag of er iemand is die wat weet over Theo v Pol. Zij had op het Internet in de **Sepatoe Roesak** gezien dat wij informatie hebben gevraagd over **Theo v Pol**.

Daarop heb ik een e-mail naar haar verstuurd met de vraag, waarvoor zij graag deze informatie zou hebben.

Zij schrijft per mail dat haar **oma de zus is van Theo v Pol**.

Haar oma heeft **nooit geweten** hoe haar broer om het leven is gekomen. Dat deed tot op de dag van vandaag nog **pijn**. Zij wist ook niet of

er **een begrafenis** had plaats gevonden aldaar en wat was er

gebeurd? Met dank aan **Jan**

Westerhof want dat was de man die de foto's bij zich had van de begrafenis

van Theo en waarop men goed kan zien dat het met **volle eer** is gebeurd.

Ik heb een afspraak gemaakt met de schrijfster en zijn samen naar haar

oma toe gegaan. De foto's had ik uitgeprint om haar te overhandigen.

Zij was er erg blij mee en hadden haar erg gelukkig gemaakt. (maar wel **erg**

emotioneel voor haar **86 jaar oud**).

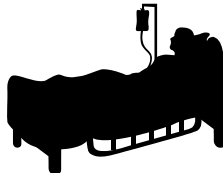

Mevrouw Janssen v Pol

Met dank aan **Jan Westerhof & Sjaak de Renet**

Verhaal door Sjaak Niessen

Op ziekenbezoek bij sobat Zwitselaar

Kort na de jaarwisseling belde **Sobat**

Zwitselaar ons op. Sobat Henk liet ons weten dat hij was **gevallen**, zijn arm had **gebroken** en weer last met **de longen**

had. Hij was opgenomen in het **UCCZ Dekkerwald** in **Groesbeek**. Tijdens het telefoongesprek gingen mijn gedachten

snel naar een mogelijkheid tot bezoek aan Sobat Henk op 4 januari.

Ik beloofde **Sobat Henk Zwitselaar** eens te kijken wat ik in korte tijd voor hem kon doen.

Omdat ik wist dat **de crematieplechtigheid van Jo Princen** plaats vond in **Nijmegen**, nam ik contact op met **Marijke, onze**

coördinator nazorg, en vroeg haar of wij op dezelfde dag even bij Sobat Zwitselaar langs mochten gaan. De afstand tussen

beiden adressen was 5,1 kilometer en in 9 minuten te bereiken. Marijke gaf meteen **haar toestemming**. Zij merkte op dat de

oproep in het boekje om ons in kennis te stellen wanneer een Sobat in het ziekenhuis lag, **goed opgenomen** was door Sobat

Zwitselaar.

Na een **stormachtige dag en nacht** was op **4 januari** het weer iets rustiger geworden en konden wij met een gerust gevoel op pad. We (**Joop en Marianne**) reden dit keer zonder enige oponthoud of filevorming **Linéa recta** naar Groesbeek. We **verkneukelden** ons op **de verrassing**. Sobat Zwitselaar kon niet vermoeden dat na het telefoontje van hem al **zo snel** een bezoek zou volgen.

Hoewel wij **buiten het bezoekuur** arriveerden bij het zorgcentrum voor chronische longziekten **melden** wij ons bij de receptie. Na **uitleg** dat wij van **buiten de stad** kwamen en weer door moesten naar een **overleden kameraad** van patiënt Zwitselaar mochten wij **zonder problemen** doorlopen.

Het was een aangename verrassing voor Sobat Henk toen wij in deuropening van de kamer verschenen. Een **waarschuwingsbord** op de deur gaf aan dat er **geen lijfelijk contact** mocht zijn met de patiënt. Dit in verband met een bacteriële infectie. Dus geen handen schudden, **geen klapzoen** maar wel een lekker snoepertje op het nachtkastje neerleggen.

Sobat Zwitselaar werd thuis **getackeld** door een uitstekend **beddenpootje**. Jaren staat dat pootje al onder het bed, nu stak het wat uit. Hoep! **Sobat Henk onderuit**. Arm ontveld en een alarmerend pijngevoel deed Sobat Henk vermoeden dat zijn **arm** ook nog eens **gebroken** was.

Dat en de aanhoudende **kortademigheid** was de doorslag om hem op te nemen in **UCCZ Dekkerwald**.

Sobat Henk vertelde ons dat bij toeval daar een **bacterie** in zijn bloed werd gevonden door een oplettend doktertje van 25 jaar!

Meteen is overgegaan tot het toebrengen van **krachtige medicijnen** die de bacterie te lijf moeten gaan. We hopen dat dit een start mag zijn naar een **volledig herstel**.

Thuis wonen is er niet meer bij. Sobat Zwitselaar is daar kordaat in. **Het kan niet meer zo**.

Er wordt uitgekeken of er plaats is op **een passende locatie** in **Nijmegen**. Misschien in **de Oranjerie**. Maar eerst voldoende opknappen is nu het motto.

We hebben **ruim de tijd genomen** om met Sobat Henk te praten. Weer kwamen er, evenals na ons vorige thuisbezoek, veel verhalen over **Indië** ter sprake.

We hopen dat Sobat Henk voldoende opknapt om in september op **de tijgerreünie** aanwezig te kunnen zijn, dan kan hij al zijn verhalen delen met de aanwezige sobats.

Hoe **gezellig** het bezoek ook is, Sobat Zwitselaar is **een patiënt**. Wij moesten hem **voldoende rust** gunnen. En natuurlijk moesten we naar de crematieplechtigheid van Jo Princen. Wij namen **afscheid** van Sobat Henk Zwitselaar **zonder handen te schudden** en **zonen** van Marianne maar toch heel vriendschappelijk. Graag tot ziens!

Door Marianne

Op 31 december 2011 overleed sobat Jo Princen(86) 4^e cie.

*Rust nu maar uit,
Je hebt je strijd gestreden,
Je hebt het dapper gedaan,
Wie kan begrijpen hoe je hebt geleden
Wie kan voelen wat je hebt doorstaan
Rust nu maar uit.*

Net voordat wij de kaart betreffende het overlijden zijn opa ontvingen, mailde **kleinzoon Maurice** aan Marianne.

Hij schreef: *'Helaas heb ik niet zo'n goed nieuws op de **1e dag van het nieuwe jaar**.. Mijn opa Jo Princen is helaas gisterochtend (31 december 2011) overleden.*

*Ik weet hoe graag hij altijd bij **jullie reüniedagen** was, dus vandaar dat ik je even mail voordat je **de kaart** in de bus krijgt. Hij is echt heel **snel achteruit** gegaan, want in september zijn we op de reünie in Vught geweest. Enkele weken terug heeft hij **een lichte herseninfarct** gehad, waardoor Jo geen vast voedsel meer kon eten. Hij was een trotse man, dus dat was echt niks voor hem. Toen heeft hij **de hoop opgegeven**: hij vond het **mooi geweest**.'*

Op **woensdag 4 januari** waren wij aanwezig bij de **crematieplechtigheid** in Crematorium Jonkerbos in Nijmegen.

Buiten wachtten wij **Maurice**, de **kleinzoon van Jo Princen** op, om hem **de Tijgerbadge**, het **2-6 R.I. bord** en de **2-6 R.I. stropdas van mijn vader** aan te geven. In **overleg** met de familie en Maurice brachten wij deze attributen mee om bij de kist van Jo te leggen.

Na aankomst in de **wachtruimte** bij de aula werd het snel **een drukke bedoeling**. Familieleden die elkaar begroetten, **condoleerden**, maar ook met elkaar **nieuwjaarswensen** uitwisselden. Het leek even meer op **een gezellige drukke nieuwjaarsreceptie** dan een crematie.

Toen de hostess van het crematorium ons binnen noodde werd er echter **een plechtige stilte** aangenomen door alle aanwezigen.

Jo Princen was **63 jaar getrouwd** met An. Jo groeide op als 6e kind in het gezin dat uit **dertien kinderen** bestond. Na de lagere school ging Jo naar de **schildersopleiding**, kreeg een baan als **schilder** en later kwam hij bij **Phillips** te werken.

De oorlog brak uit en Jo is enkele jaren in Limburg **ondergedoken** geweest. Hij was **actief in het verzet**. In 1945 vertrok hij als **O.V.W. er** voor drie jaar naar **Indonesië**. Terug in Nederland leerden Jo en An elkaar kennen. Ze trouwden en werden de trotse ouders van **twee dochters**, Wil en Ans.

Jo was een man van **weinig woorden**, **rustig**. Hij kon **prachtige tekeningen en schilderijen** maken. Voor veel mensen heeft Jo iets moois gemaakt. Jo bleef graag op de hoogte van nieuwe dingen. **Computers** hadden dan ook zijn **interesse**.

Jo leefde voor zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.
Toen **achterkleinkind Eline** werd geboren was **opi** erg trots.
Als zijn gezin het maar goed had, dat was voor hem voldoende.

Na de plechtigheid brachten wij namens de sobats 2-6 R.I. een **waardige groet** bij de kist. Tijdens de dienst was geen ruimte voor een toespraak. De reeds door ons op papier gezette toespraak namens 2-6R.I. werd later aan de familie overhandigd.

Achterkleinkind Eline bracht na de plechtigheid **trots** de **onderscheidingen van Jo Princen** op een kussen de koffiekamer in. “Ja, ik weet dat mijn **Opi een soldaat** is geweest. Een veteraan. Mijn **opa** is ook een **veteraan.**”

Jo Princen, soldaat 4e compagnie bezocht trouw de **reünies**. Afgelopen **september 2011** voor het eerste samen met **kleinzoon Maurice**. Een trotse opa hebben wij gezien. Jo was uitgekozen om het **present te roepen** tijdens het dodenappel, wat hij als een hele eer beschouwde. Eerder viel Jo in Weert de eerste beurt om tijdens de herdenking **de vlag te hijsen**. **Jo Princen**: wij hebben van hem genoten op onze reünies. Wij zullen hem tijdens ons eerstvolgende reünie **waardig gedenken**.

Jo Princen was o.a. drager van het **ereteken voor orde en vrede** met **jaargespens** en het **draaginsigne Veteranen**

Door Marianne.

Reactie:

05-01-12 21:47:28

*Hallo, ik wil bij deze u **bedanken** voor het aanwezig zijn bij de crematie van mijn **opa Jo Princen**. Ik weet zeker dat **trots** hij zou zijn op de **speciale tekens** die u **op zijn kist** geplaatst heeft, mijn dank hiervoor. Ik heb **uw site** al diverse malen door gelezen en vooral het **verhaal van mijn opa** diverse malen bekeken. **Nooit** zullen we weten wat hij allemaal heeft mee gemaakt, wellicht ook maar beter zo. We zullen hem **echt missen**Super bedankt !!*

Patric Schipperheijn, trotse kleinzoon van Jo Princen

RIDDERORDEN EN ONDSCHIEDINGEN (2)

In de middeleeuwen waren er naast de **Kloosterlijke Orden** ook **Ridderlijke Orden**, vrijwel uitsluitend voorbehouden aan leden van **adel** die door een vorst of monarch in een Ridderlijke Orde opgenomen werden. Bekende Ridderlijke Orden zijn de **Orde van de Kousenband** (1348, Engeland) en de **Orde van het Gulden Vlies** (1430, Bourgondië).

De Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden (1568-1795) kende geen monarch dus kende ook geen eigen Ridderlijke Orde. **Door de Staten Generaal van de Republiek of de Staten van Holland** (als belangrijkste gewest) werden wel penningen geslagen en uitgereikt ter gelegenheid van belangrijke gebeurtenissen vaak bij **militaire overwinningen**.

De **eerste medaille** hangend aan een lint die door **stadhouder Willem IV** werd uitgereikt ter gelegenheid van een “**overwinning**” van de Nederlandse vloot bij **de Doggersbank** tijdens de **4^e Engelse Oorlog** (1780-1784) wordt door sommigen gezien als de eerste **militaire dapperheidonderscheiding** van de Republiek.

Na de Republiek volgde **de Bataafse Republiek** (1795-1806) en daarna het **Koninkrijk Holland**, waar door de broer van de grote Napoleon, Lodewijk Napoleon, **twee ridderordes** werden ingesteld:

- De grote orde van de Unie en
- De orde van verdienste van het Koninkrijk Holland

Onder druk van **Napoleon** werden beide orden samengevoegd tot de **Koninklijke Orde van Holland** in 1807. Na het ontstaan van het **Koninkrijk der Nederlanden** in 1815 voelde **Koning Willem I** aan dat in navolging van andere landen hij ridderorde(s) in moest gaan stellen als beloning voor **bijzondere verdiensten** voor het vaderland. Een Ridderorde is dus iets anders dan een Ridderlijke Orde. In **volgende uitgaven** van **Septoet Roesak** zal ik daarover meer vertellen.

In de uitgave van april/mei 2011 besprak ik een onderscheiding die specifiek is ingesteld voor de strijd in voormalig Nederlands-Indië. Een andere onderscheiding die ook uitgereikt is aan militairen in Nederlands Indië is het Vliegerskruis.

HOOFDSTUK 2

Het Vliegerkruis

Na de inval van de **Duitsers** in **mei 1940** werd door Nederland voor het eerst **de Koninklijke Luchtmacht** ingezet in de strijd tegen de aanvaller.

Nederland kende nog geen dapperheidonderscheiding voor verrichtingen in de lucht en waarschijnlijk naar Brits voorbeeld, **The Distinguished Flying Cross** (DFC) en **-Medal** (DFM), werd bij Koninklijk Besluit (KB. op 28 augustus 1941) **het Vliegerkruis** ingesteld, en nog een keer gewijzigd bij KB van 26 mei 1944.

Toegekend werd het Vliegerkruis aan diegenen (KB van 1944),

“DIE ZICH DOOR DADEN VAN INITIATIEF, MOED EN VOLHARDING TEGENOVER DE VIJAND DAN WEL IN VERBAND MET VIJANDELIJKE ACTIE, HEBBEN ONDERSCHIEDEN EN DEZE DADEN HEBBEN BEDREVEN GEDRENDE EEN OF MEER VLUCHTEN IN EEN LUCHTVAARTUIG”

Hoe ziet **het Vliegerkruis** er uit:

Het Vliegerkruis zal bestaan uit een **rechthoekig, vierarmig kruis**, uitgevoerd in zilver. De **armen** van het kruis hebben elk een lengte van **9 mm.**, bij een **grootste** breedte van **19 mm.**

De **voorzijde** van het kruis vertoont in het midden twee **concentrische cirkels**, de buitencirkel met een diameter van **17 mm** en de binnencirkel met een diameter van **11 mm**. Boven de **buitencirkel** en daarop aansluitend aangebracht is een **Koningskroon** met een hoogte van **5 mm** en een breedte van **8 mm.**, terwijl in het midden dwars over beide cirkels heen is aangebracht het **embleem van de Nederlandse militaire vliegers**, zijnde een **Albatros** met uitgestrekte vleugels.

Tussen beide cirkels is als **tekst** aangebracht: **initiatief, moed, volharding**. Boven de Albatros is aangebracht het jaartal **1941**.

Het Vliegerkruis is bevestigd aan een **diagonaal gestreept Oranje Wit lint** met een breedte van 27 mm en elke streep een breedte van **2,7 mm**.

In **Londen** kregen twee leveranciers de opdracht om Vliegerkruisen te leveren, de firma's **J.R. Gaunt** en **Spink & Son**, met op de achterzijde respectievelijk de merktekens **“Sterling”** en **“Silver”**.

De latere slag door de **Rijksmunt** te Utrecht, heeft als merkteken een **Mercuriusstaf** in de zijkant van de linker kruisarm.

Helaas moeten de **verzamelaars** constateren dat er inmiddels **valse exemplaren** van deze onderscheiding in de omloop zijn.

Het Vliegerkruis past absoluut in het rijtje van de **Militaire Willemsorde**, de **Bronzen Leeuw** en het **Bronzen Kruis**, als onderscheidingen die verleend zijn voor **moedig gedrag** en **strijd met de vijand**.

Tijdens de hele strijd in **Indonesië** tussen **1945 en 1950** zijn er in totaal slechts **4 Vliegerkruisen** uitgereikt en op eentje wil ik **speciaal** ingaan.

Het is meer voorgekomen, dat militairen van het leger werden ingedeeld bij de Luchtmacht of de Marine Luchtvaart Dienst. Slechts een **Landmachtofficier** die **niet** was ingedeeld bij de Luchtmacht heeft het **Vliegerkruis** gekregen en wel **1^e Luitenant der Artillerie van het Koninklijk Nederlandsch Indisch Leger, E. O'Herne**, toegekend op **16 september 1948**.

O "Herne heeft het Vliegerkruis gekregen wegens: " hij heeft zich door **dad**en van **initiatief**, **moed** en **volharding** gedurende enige vluchten in een luchtvaartuig tegenover de vijand onderscheiden, als **luchtwaarnemer** tijdens **het politionele optreden in Midden Java van juli-augustus 1947**".

Voorts blijkt uit de toekenning, dat hij ondanks **zware beschietingen** zijn vluchten is blijven uitvoeren, en met **groot gevaar** voor eigen leven, zijn **informatievluchten** is blijven uitvoeren. Door de door hem vergaarde informatie vielen vele **strategisch belangrijke doelen**, zoals bruggen e.d., onbeschadigd in Nederlandse handen.

Hij vloog in een **Auster MK III** en hem werd het Vliegerkruis opgespeld door de commandant van de **TIJGERBRIGADE**, **kolonel D.R.A. van Langen**, in aanwezigheid o.a. van **majoor J.G. Smit** en **wachtmeester J.J. van Egten**.

Wie was wellicht bij deze uitreiking aanwezig en waar vond die plaats? Op het vliegveld van Semarang?

Luitenant E. O'Herne ontving daarnaast nog de volgende onderscheidingen;

De **Orde van de Nederlandse Leeuw**, de **Orde van Oranje Nassau**, het **Ereteken voor Orde en Vrede**, het **Mobilisatie Oorlogskruis**, het **Officierskruis** en het **Kruis voor Marsvaardigheid**.

Bron: Meijer, H.G., Vis, R., *Het Vliegerkruis, voor initiatief, moed en volharding* (Amsterdam 1997)

Reacties?

Ik ontvang **graag op- of aanmerkingen** n.a.v. dit stukje:

f.vanburen@delfin.eu, of een briefje naar

Margietlaan 10, 6165 CS Geleen,

Bellen mag ook 0652 376 777.

Frank van Buren zoon van 2.6.R.I. veteraan Frank van Buren uit Treebeek.

Overleden op 17-01- 2012 Jacobus Veeken. Sld.1^e klas.

Via zijn **zoon Jack uit Australië** ontvingen wij het trieste bericht dat op 17 januari 2012 is **overleden Jacobus Veeken**. Een vertaling van het bericht leest u hier.

'Pa was altijd **heel trots** op zijn binding met **2-6R.I. Tijgerbrigade** en met graagte keek hij steeds weer uit naar het nieuwe **boekje Sepatoe Roesak**. Bij het lezen van de vele **bekende namen van de overledenen** van het afgelopen jaar merkte hij steevast op dat zij er **niet jonger op werden**. We hebben vaak gesproken over **Indonesië** in de laatste jaren en hij was **dankbaar** dat zijn kinderen **nooit een oorlog** hebben hoeven mee te maken. Graag zou ik in het vervolg de boekjes willen ontvangen.

Pa is geboren op **31 maart 1926** in **Standaardbuiten** als enige jongen tussen **drie zussen**. Op 3-jarige leeftijd **overleed** zijn **vader**. Zijn moeder worstelde jarenlang maar hertrouwde jarenlater toch. Pa had ineens **drie stiefzusters** erbij. Hij groeide dus op met zes zussen.

Pa was **een tiener** gedurende **de bezetting** in Nederland en was altijd **in gevaar** om te werk te worden gesteld in **Duitsland**. Hij wist **gevangenschap** te **voorkomen** en sloot zich aan bij het Nederlands **verzet** toen het zuiden van Nederland was bevrijd en vocht zo mee voor **de vrijheid** van Nederland.

Na de bezetting meldde hij zich als **oorlogsvrijwilliger** en werd naar **Nederlands Indië** gezonden om de Nederlandse koloniale belangen te beschermen. In Indonesië kreeg hij te kampen met **malaria** en liep **ernstige brandwonden** op toen een troepencarrier in de brand vloog.

Belangrijk was dat hij in Indonesië begon met het schrijven aan een meisje thuis in Nederland. Zij heette **Hendrika (Reik) den Ridder** uit **Moerdijk**. Zij waren aan elkaar voorgesteld door 2-6R.I. maatje **Matthew Korsten** die op dat moment kennis had aan Reik 's zuster.

De **brievenwisseling** tussen pa en Reik was het begin van een levenslange relatie en zij trouwden bij zijn thuiskomst in Nederland in 1950. In de loop van de jaren breidde het gezin zich uit met de kinderen **Helma, Jack, Peter en John**.

Na **demobilisatie** werkte pa bij **Backer & Rueb** in Breda als quality inspector en Ma runde een kleine winkel in Effen.

In 1959 namen pa en ma het grote **besluit** te **emigreren** naar **Australië** om daar een nieuw leven te beginnen met hun **vier jonge kinderen**. Zijn maatje van **2-6 RI Matthew** was ondertussen getrouwd met **Corrie** en zij besloten met hun kinderen ook naar Australië te komen.

We vestigden ons in **Creswick Victoria** waar een neef van mijn moeder, Kees van Leest, met zijn familie woonde. **De Korstens** vestigden zich in **Frankston**. Pa en ma hebben **nooit spijt** gehad van hun besluit om te **emigreren**.

Pa reisde ver om naar **werk te zoeken** en na een **paar baantjes** had hij het geluk om mee te mogen helpen met het opzetten van **Rosella Food factory** in **Wendouree**. Hij werd **onderhoudsfitter** en **blonk uit** wat resulteerde dat hij reisde naar andere Rosellafabrieken om in opdracht nieuwe machinerie te plaatsen.

Pa was altijd **erop gebrand** dat wij kinderen **goede opleidingen** zouden krijgen zodat we een goede baan zouden krijgen. Hij had een **groot arbeidsinzicht** en heeft dat aan ons overgebracht.

Aan zijn **arbeidsproces** kwam een **abrupt einde** in 1973 ten gevolge van een **arbeidsongeval**. Hij had een **verbrijzeld been** en lag **maanden** in het **ziekenhuis**. Hij is nooit meer volledige hersteld. Het **positieve** van het **niet meer werken** was voor pa dat hij nu de gelegenheid had om **een fantastische relatie** met zijn **negen kleinkinderen** op te bouwen.

Ik ben er van overtuigd dat alle negen er van zijn overtuigd dat zij **de beste opa** hadden die er was. Zij waren graag bij hem en hij had een **grote invloed** op hun leven.

Pa was altijd bezig met **mechanische dingen**. Hij reviseerde motoren van auto's en herstelde allerlei machines, geen enkel machinaal probleem was voor hem te moeilijk.

Toen bij ma kanker werd geconstateerd nam pa met **grote toewijding** de **zorg** voor ma op zich. Toen **ma** 16 jaar geleden **overleed**, stierf er ook een deel van pa. De **laatste 16 jaar** zijn **zwaar** geweest, hij was zijn **maatje verloren** en hij leed aan **longemfyseem**; een inwendige ziekte die zijn longen beetje beetje vernietigde. Tot het eind toe was pa een **vechter**, koppig, **onafhankelijk** en **vindigrijk**. Hij leefde **zelfstandig** tot hij midden november 2011 werd opgenomen in **het ziekenhuis**.

Op bezoek bij de jonge Tijgers in Schaarsbergen. 15-2-2012

Naar aanleiding van ons bezoek van 7 december 2011 voor de 7 dec. divisieherdenking op de **Oranje kazerne** in Schaarsbergen, hebben wij afgesproken met **compagnies sergeant-majoor Eric Henderson**. Het betrof de uitnodiging langs te komen bij **11 Infanterie-Bataljon Luchtmobiel**. Dit ter kennismaking en om de onderlinge band met de oude en jonge tijgers te versterken.

De afspraak was dat wij **per trein** zouden reizen. Bij het station werden wij opgewacht door een **militairbusje** met twee jonge Tijgers. Onderweg naar de kazerne spraken wij over **u, de oude Tijgerveteraan**. Over uw inzet en uw ervaringen. Over uw reünie. Dat het bij **de jonge Tijgers** nu nog niet speelt, zo'n reünie, maar over een aantal jaren zal er ook bij hen de hang zijn om te weten hoe het met **hun makkers** is vergaan in het leven na de uitzendingen.

Hun **belangstelling** voor u, **de oude Tijgerveteraan**, was **uitermate groot**.

Dat bleek duidelijk bij aankomst op de kazerne in het gastvrije gesprek met de **compagnies sergeant-majoor Eric Henderson**. Met een kopje koffie erbij werd er over en weer informatie uitgewisseld over de oude en jonge Tijgers en wat wij voor elkaar zouden kunnen betekenen in de toekomst.

Marianne opperde meteen dat het leuk zou zijn om de nadere kennismaking in ons boekje te vermelden.

Dat **het Tijgerembleem** nog voortleeft **bij de jonge Tijgers**.

De **compagniescommandant kapitein Marc Veuger**, had zich ondertussen bij ons gevoegd. Ook hij liet zijn betrokkenheid merken door deel te nemen aan het zeer geanimeerde gesprek.

Tijdens ons vorige bezoek (7dec. divisie herdenking) hadden wij al de eer om **de mascotte Karelkie** te mogen zien. Wat toen opviel was de wel erg **kleine Tijgerbadge** die Karelkie op zijn sjabrak droeg. Marianne dacht meteen aan de **prachtige Tijgerbadge**, een kopie van de **originele badge** op ware grootte, die **goudsmid Sanne van Boekel** voor de reünie- commissie had gemaakt. Die badge zou bij Karelkie niet misstaan.

Bij dit bezoek had **Marianne** dus **die badge** meegebracht en kreeg zij de eer om samen met **Joop** de badge bij **Karelkie** op te spelden.

Na het opspelden van de Tijgerbadge werden wij uitgenodigd om deel te nemen aan **de maaltijd**. Zo, in de Tijgerkantine, tussen de manschappen.

Boterhammetje met hamburger. Ook tijdens deze leuke lunch kwamen voortdurend de **ervaringen** van u, **Tijgerveteraan**, en **uw jonge navolgers** ter sprake. Het effect van de uitzendingen, missies en uw ervaringen van uw tijd in Nederlands Indië. Er werd geen onderwerp geschuwd.

Onderwijl vroeg **Marianne** geregeld of zij **niet te veel beslag** legde **op de tijd** van beiden heren. Dat was absoluut niet het geval. Er was **ruimschoots tijd** uitgetrokken voor dit bezoek.

Kapt. M. Veugel, Marianne en Sergt. Maj. E. Henderson

Weer terug op de kamer van **sergeant majoor Henderson** kwamen er heel **spontaan** links en rechts verschillende **Tijgerpresentjes** voor de **Tijgerloterij** op **29 september 2012** te voorschijn.

Uiteindelijk is het een **fiks pakket** met verschillende artikelen geworden, allemaal met het logo van de aan u **welbekende Tijger!**

Het werd **zoveel** dat besloten werd het **per post** naar het secretariaat te zenden omdat we anders met dat grote pakket in de trein zouden zitten. Kijk, dat is **meedenken**.

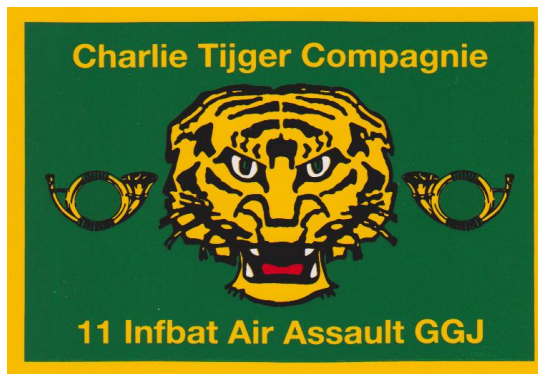
Omdat toch enkele **militaire werkzaamheden** voor het weekend moesten worden afgehandeld werd daarna besloten dat wij **verder contact** zouden onderhouden. De kennismaking was **goed verlopen**.

Met een **tevreden** gevoel konden wij beiden heren bedanken voor hun **gastvrijheid** en hun **belangstelling** in u, de oude(re) Tijgerveteraan!. Wij werden weer keurig netjes met **het busje** naar **het station** gebracht en stapten zo de trein in naar Rotterdam. Een **productieve dag** kon worden afgesloten. Op naar huis.

Door Marianne

Naschrift:

De **C/Tijger compagnie** is de tweede **Jager-compagnie** in het Bataljon. Dit gegeven en de karakteristieken die de Jagers van oudsher hebben meegekregen, hebben er toe geleid dat er in 1993 bij de nieuwe taakstelling van het **11 Infanteriebataljon Luchtmobiel** voor de compagnie een nieuwe mascotte werd gekozen; **de JAVA tijger**.

Omdat de **toenmalige Jagerbataljons** gevochten hebben in **Nederlands Indië**, was het geen toeval dat **de tijger** als **mascotte** werd gekozen. Vele huidige **tradities** zijn rond deze TIJGER opgezet. De **indrinkingplechtigheid** van **nieuwe leden** van de compagnie is hiervan een voorbeeld. Ook het feit dat ieder lid van de **Charlie-compagnie** niet alleen Jager is, maar intern ook als "**Tijger**" aangesproken kan worden, geeft aan dat de Tijgertraditie bij de **Charlie-compagnie** levend gehouden wordt.

Binnen de **tradities** van het **Regiment** draagt de **C/Tijger compagnie** ook zorg voor de uitvoering van de **jaarlijkse dodenherdenking** op 4 mei op de **Grebbeberg**.

Door Joop

Overleden sobat M.C. Korten, sergeant 4^e cie.

Net een dag voor zijn verjaardag op 24-2-2012 is in de nacht ervoor overleden op 23-2-2012 **sobat M.C.Korten**, Sgt. 4^e Cie.

Om sobat M.C. Korten te **feliciteren** met zijn **91^e verjaardag** belde ik op. Ik kreeg **mevrouw Hobstaken** aan de telefoon. Op de vraag of **sobat Korten** in de buurt was, moest zij mij vertellen dat sobat Korten een dag geleden **was overleden**. Dat was even **schrikken**. Sobat Korten had last van **hartfalen** vertelde zij mij. Hij was inmiddels ook opgenomen **in de verzorging** vanwege **dementie**. Sobat Korten was verder tot op het laatst nog redelijk goed gebleven.

Op de vraag of er **waardering** was dat het bestuur **aanwezig** zou zijn tijdens **crematie/begrafenis** vertelde mevrouw Hobstaken dat sobat Korten dat **niet wilde**. Hij zei: "Ik heb mijn **plicht gedaan** en daarmee verder **geen poespas**". Mevrouw Hobstaken wilde nog wel graag een keer het boekje ontvangen met de **vermelding van het overlijden** van sobat Korten. "Voor de kleinkinderen". Dat stukje **nazorg** komen wij bij deze na.

door Marianne

Op bezoek bij Sobat Schetters 29 februari 2012

Op 29 februari hadden wij een afspraak op de kazerne in **Vught** i.v.m. komende **reünie**. Volgens onze **coördinatrice Marijke** was dat meteen een mooie gelegenheid om op de terugweg een Sobat te bezoeken. Het kostte wat moeite om telefonisch een afspraak te maken met een sobat. Bij **Sobat v.d.Corput** kwam die dag de werkster, weduwe **Mientje Wijers** kreeg wat dames op bezoek, **Sobat van Heugten** gaf geen gehoor, **Sobat v.d. Linden** slaapt veel en dan, eindelijk, is daar **Sobat Schetters**. Na overleg met zijn vrouw of "**dat vrouwke**"(Marianne) op de koffie kon komen, spraken wij af dat wij in het begin van de middag in **Lepelstraat** (Noord Brabant) zouden zijn. Dat gaf ons mooi de gelegenheid om nog een Sobat op de terugweg te bezoeken. Dat werd **Sobat Leijs**. Hij woonde ook op de route en was die middag thuis. Een afspraak om later in de middag bij hem langste gaan was snel gemaakt.

Wonderwel hebben wij steeds goed weer als wij op pad gaan voor de sobats. De voor die dag voorspelde mist was gelukkig uitgebleven. Op de minuut precies waren wij in **Lepelstraat**. Wij werden bij de deur al **opgewacht** door **sobat Schetters**. Hij verwelkomde ons in zijn woning. **Mevrouw Schetters** werd begroet en kreeg het bekende snoepertje overhandigd. Zij begon aan de voorbereidingen van de koffie. Sobat Schetters bracht de koffie binnen. "**Nee, Marianne** je hoeft niet te helpen hoor. Het gaat zo goed.

Geen koekjes he?” “Nee, alleen koffie hoor, meneer Schetters.”

Heerlijk genietend van een lekker vers gezet bakje koffie kwam het gesprek op gang.

“Met de gezondheid hebben we geen klagen”, zegt mevrouw Schetters. “Nou ja, de gebruikelijke ongemakken die gaan spelen als je wat ouder wordt”. Sobat Schetters heeft **een operatie** aan zijn **meniscus** achter de rug en is weer prima hersteld. Hij fietst iedere dag een half uurtje. Houdt van voetbal (kijken) en snooker. Mevrouw Schetters puzzelt en patience graag.

“Nou moet je eerst eens vertellen Marianne, **jouw vader**, die was toch ook van **de 4e compagnie?**” vraagt sobat Schetters. “Jazeker, mijn vader was van de 4e compagnie,” zegt Marianne. “**Die rooie?**” “Ja inderdaad dat was mijn vader.” Opgewekt zegt sobat Schetters: “Hij was **een goeie vent**. Hij heeft mij en mijn maatje gered van ‘**14 dagen streng**’ op **Malakka**. Het was met wachtlopen. Wij hadden geleerd: het maakt niet uit of je hangt, ligt of staat als je maar op wacht bent. Daar dacht **kapt. v.d.Broek** wel anders over. Gelukkig heeft **Sgt. Lankhuizen** zich ermee bemoeid en van het hele voorval is nimmer meer wat gehoord”.

O, hier wordt het duidelijk dat het **niet** over **mijn vader** gaat, maar over **Sgt. Lonkhuizen**, ook een **rooie** en ook uit **Klundert**. Om het makkelijk te maken.

Sobat Schetters werd geboren in **Steenbergen** op **20 april 1925**. Het gezin Schetters bestond uit **14 kinderen**. Schetters werd **knecht** bij een landbouwer. Hij ontmoette op zijn **17e jaar** mevrouw Schetters (toen nog geen Schetters!), zij was **14 jaar**. De familie zei dat ze nog maar **even moesten wachten** met de verkering. “Maar in September dit jaar zijn we **63 jaar** voor de wet **getrouwd**”, vertelt mevrouw Schetters lachend. “Voor de kerk trouwden we een maand later.”

Sobat Schetters en zijn vrouw kregen **9 kinderen**: 4 jongens en 5 meisjes, die zorgden weer voor schoonzonen en schoondochters en zij waren goed voor 17 kleinkinderen en 6 achterkleinkinderen. Een familiefoto hangt aan de muur. Een geluk dat het een grote foto is.

Via de **Orde Dienst** heeft sobat Schetters zich in 1945 aangemeld als **O.V.W.-er**. Hij begon bij **1-6 R.I.** onder **luitenant Peters** en werd ingedeeld bij het **stafpeloton**, de **2 inch mortieren**.

Onderweg naar Nederlands- Indië zat op de Nieuw Amsterdam ook de **MARVA**. De dames zaten een dek hoger dan de manschappen. Je moet **de kat** niet op het **spek** binden. De jongens wisten toch wel welk **vlees** ze in de kuip hadden. “Een **spiegelkje** gaf een pracht uitzicht onder de rokken”, lacht sobat Schetters schalks. “Wij waren ook **niet van gisteren** hoor. In het vorige boekje stond het verhaal van **Kroon** toch? Ik was daar ook met dat ongeluk met de **bermbom**. Ik zat net aan de andere kant van hem. Hij heeft de klap opgevangen. **Tragisch**.”

Van Weert was onze **eerste dode**. Op **Malakka** was dat. Hij had zich ingelaten met een inlands vrouwke. Dat kostte hem zijn leven. **Adat**. Later verloren we o.a. **De Lepper**, **Veldman** en **Fick**.

Bij terugkeer in Nederland kreeg ik eerst **6 weken verlof** en vrij reizen met de trein. Ik ging overal heen,” vertelt sobat Schetters. “Daarna was het aan **de arbeid**. In de suikerfabriek in **Steenbergen**, maar dat verdiende maar **f 28,80** in de week. Ik bleef er een jaar. Werd toen boerenknecht vlak bij huis en verdiende **f 37,-** in de week. Wel een verschil.”

De familie is verschillende keren **verhuisd**. Tijdens de **watersnoodramp** raakten zij alles kwijt. Met **hard werken** en **aanpakken** zorgde sobat Schetters voor zijn gezin. Iedereen moest **goed leren**. Hij kocht 6 hectare eigen grond voor groenteteelt en ook wat vee. Werkte vervolgens in de **vatenfabriek** aan de lopende band. Op zijn **62e jaar** was het genoeg. **Pensioen!** Uit met dat werken.

Een heel opmerkelijk iets wat sobat Schetters vertelde is, dat er een **2-6R.I, boodschappentas** is geweest. Helaas is de tas niet meer meegegaan met de vele verhuizingen.

Wie kan ons meer vertellen over deze tas met klep. De tigger en de kapotte schoen waren erop afgebeeld. **Wie oh wie?**

Hoewel sobat Schetters nog wel **uren** had kunnen doorgaan met het ophalen van **herinneringen**, moesten wij toch **afscheid** nemen. Sobat Leijs zat op ons te wachten.

Wij willen **graag op tijd** aankomen op onze afspraken.

“Ah sobat Leijs,” zegt sobat Schetters, ” die ken ik wel goed.doe hem maar **de groeten** straks.” Met die belofte was het echt tijd om op te stappen. We bedankten mevrouw Schetters hartelijk voor de gastvrijheid. Sobat Schetters liep naar de kast, haalde **zijn portemonnee** tevoorschijn en gaf ons **een donatie** voor de kas. “Julie doen **zoveel voor ons**. Dan kan je weer een **beetje vooruit!** En nu vooruit, der uit, naar sobat Leijs.”

Door Marianne

Bij Sobat Piet Leijs in Zevenbergen aan de tafel.

Vanuit Lepelstraat naar **Zevenbergen** is niets. Op tijd arriveerden wij bij **Sobat Piet Leijs**. Het tehuis waar hij woont ligt in een **nieuwbouwcomplex** waaraan nog volop wordt gewerkt. Het belooft een prachtige woongemeenschap te worden. Of is het zelfs al. Na ons te hebben gemeld bij de receptie konden wij naar boven. Wat een ruimte daar en wat een licht.

De deur bij Sobat Leijs stond al op een kier. Toch maar even aangebeeld. De deur zwaait verder open en we worden **gastvrij** onthaald. Een zeer ruime hal met brede deuren geeft aan dat deze **appartementen** ook berekend zijn op **rolstoelgebruikers**. Sobat Leijs is daar nog lang niet aan toe. We gaan naar de **ruime kamer** annex keuken en nemen plaats aan de **grote tafel**. We drinken daar samen een kopje koffie.

De reden waarom Sobat Leijs in dit appartement zit, is dat hij enige jaren geleden **een TIA** heeft gehad. De arts heeft hem aangeraden om hier te gaan wonen. Voor alsnog heeft Sobat Leijs **geen nadelige gevolgen** ondervonden van de TIA. Het gaat best **nog goed** met hem. Lopen iets minder, maar verder geen klagen. Hij **trouwde in 1952** en meneer en mevrouw Leijs kregen **3 kinderen**, 1 jongen en 2 meisjes. Zij zorgden voor **6 kleinkinderen** waarvan 1 verloren aan een treurig ongeluk in de wieg. Als laatste bijgekomen zijn de **2 achterkleinkinderen**. Foto's van de achterkleinkinderen staan op de vensterbank.

Sobat Leijs is in **Steenbergen** geboren. Woonde in **Klundert**. Werkte als jongeman in een **houtzagerij** (heeft gelukkig al zijn vingers nog). Ging vanuit **de BS (Ordedienst)** als **OVW-er** naar **Willemstad**. Daar ontmoette hij het meisje wat zijn toekomstige vrouw zou worden. Vanuit Willemstad vertrok sobat Leijs naar **Sittard** en vervolgens met **2-6R.I.** naar **Calais**.

Hij werd **sergeant** bij de **4e compagnie, 2^e peloton**. Hij was een van de **negen jongens** van **2-6 R.I.** vanuit **Zevenbergen**. Alleen Sobat Piet Leijs is daarvan nog in leven. Hij heeft **gesmokkeld** met zijn **leeftijd**. Hij was eigenlijk te jong, maar een **jaartje erbij**, och, wat gaf het. Dat hebben meerdere jongens in die tijd gedacht, want we betrappen nog menige Sobat op dit jaartje smokkelen.

Sobat Leijs vertelt ons veel. Over **de thee** die ze mee hadden op de **patrouilles**. Die was niet te drinken na een tijdje. **Klappermelk** bracht uitkomst. “We stuurde gewoon een inlander de boom in om klappers te plukken. De klapperbomen stikten soms van **de rode mieren**. Niet van die kleintjes die we hier hebben, nee, enorm grote beesten!” vertelt Sobat Leijs.

Over **ruzie** in die **club met de Franse naam**. “Nee, die naam weet ik niet meer. Maar het was op de **Bodjong**” zegt Sobat Leijs. “We kregen daar ruzie met een stel **oud kolonialen**. Zij verweten ons: ‘Jullie **betalen** de inlander veel **te hoge lonen** en betalen te hoge prijzen. Jullie gaan straks **weg** en wij blijven met **de ellende** zitten”.

Joop haalt aan dat voor het **grasmaaien** bij hen op de **Tangsi** in **N.N.G.** ook **inlanders** werden ingehuurd. Na **een dag** werken werden zij uitbetaald. Vervolgens zag je hen voor **weken niet**. Dan was het **geld op**, het gras weer gegroeid en meldden zij zich weer voor het **werk**. Het **dagloon** van ons was voor hen een **riant inkomen**. “Ja, inderdaad,” zegt Sobat Leijs, “zo ging dat bij ons ook. Vandaar dus de ruzie met de kolonialen. En **terecht** natuurlijk”.

Sobat Leijs verteld ook over **Kalibanteng**, het **vliegveld** en de **B25**. Hij was die dag op het vliegveld toen **het ongeluk** met de B25 gebeurde. “Een vreselijk ongeluk, de **gehele bemanning dood**. Wij waren allemaal erg **onder de indruk** van dit gebeuren.”

Op mijn vraag of Sobat Leijs net als mijn vader eens mee geweest is op **verkenningvlucht** met de B25 moet hij **ontkennend** antwoorden.

De **Bodjong** werd al genoemd. Natuurlijk ook **Toko Oen**. Daar was het eten duur. Dat kon Jan Soldaat niet betalen. “Ik weet op een buitenpost kwam een **oude Atjeeër**. Die verkocht Chinese maaltijden om een **centje bij te verdienen**. Dat waren heerlijke maaltijden. Ook deed hij de was voor een paar centen.”

Mijn vader, **Huib Lankhuizen**, vertelde hetzelfde verhaal. Hij had het over een half-Chinese man. Sobat Leijs wist niet meer **welke buitenpost** het was. Ook in mijn vaders verhaal is de naam van de buitenpost niet vermeld. Wel dat het lekker eten was! Sobat Leijs vertelt dat hij Indië een **prachtig land** vond met **goede mensen**.

Bij **thuiskomst** in Nederland kreeg hij net als iedereen **6 weken verlof**. Daarna ging hij aan de slag bij de **spoorwegen**. Kort daarna ging hij daar weer weg en kwam voor een paar jaar bij een bedrijf dat aan **spoorbouw** deed. Vervolgens een jaar bij de **suikerfabriek** in **Dinteloord** om

daarna bij **Bottemade zuivelfabriek** terecht te komen. Sobat Leijs bleef daar 23 jaar.

Het bedrijf ging samen met **Nutrica**, waar hij nog **12 jaar** in de voedingsfabriek werkte waar o.a. **babyvoeding van Nutricia** werd gemaakt. We krijgen **interne informatie** over wat er met **over de datum** zijnde **voorraad potjes** gebeurde, maar daar vertellen wij u **niet** verder over.

Sobat Leijs ging op **61 jarige** leeftijd met pensioen. Heeft, tot zij stierf, toen de **verzorging van zijn vrouw** op zich genomen. Nu leest hij veel, puzzelt graag en maakt zijn loopje in de buurt. Praat nog weleens met een **medeveteraan**. Telefooneert regelmatig **met Ad van Hooijdonk**.

We vragen of Sobat Leijs zijn **veteranenspeld** draagt. “Die heb ik niet”, is zijn antwoord. “**Nooit gehad**, net als alle **onderscheidingen**, ook **nooit gehad**”. Ik heb de speld met de B van Bernhard. Meer niet. Ik heb **geen veteranenpas**. Ook de **Checkpoint** ontvang ik **niet**. Die krijgt ik via een bevriende veteraan.”

Wij bieden Sobat Leijs aan om te **regelen** dat hij zijn veteranenspeld krijgt, de veteranenpas en de Checkpoint. Dat wil Sobat Leijs wel. We beloven de volgende dag meteen **het veteraneninstituut** te bellen voor hem. En dat is ook **meteen** gedaan. Eveneens als **de boekjes**, die Marianne heeft over **Klundert** in de oorlog, zijn opgestuurd naar Sobat Leijs.

Met de **uitgebreide ledenlijst** erbij kijken we naar **maatjes** van Sobat Leijs die nog in leven zijn. Zoals hij al eerder aangaf, hij is de enige van 8 uit Zevenbergen die nog in leven is. “Maar **Arie v.d. Bos**, leeft die nog? Ik ken hem nog van na die Indië tijd. Hij had **een kwekerij**. Hij kwam nog wel eens hier in Zevenbergen” “Arie v.d. Bos? Uit **Den Briel**? Ja die leeft nog, We hebben onlangs nog **contact** met hem gehad.” Meteen worden de **adresgegevens** uitgewisseld. Kijk dat is weer een fijn **stukje nazorg**. **Contacten herstellen tussen de sobats**.

Dan een klop op de deur en een dame met een dienblad komt binnen. De geur van **vers gebakken patat met kroket** komt onze neuzen blij maken. “Dit is **mijn zus**,” zegt Sobat Leijs. “Zij woont hier in **een aanleunwoning**.”

We maken snel even kennis en gaan er dan als een haas ervan door. Sobat Leijs achterlatend met zijn kroket en patat. **Eet smakelijk**. Ook wij gaan op weg naar de maaltijd.

Sobat Leijs, **bedankt** voor **uw gastvrijheid** en **verhalen**. Wij hebben het een **leuk bezoek** gevonden

Door Marianne

Bommenwerper bij Semarang neergestort

Na beschieting door terroristen — De bemanning, bestaande uit 6 leden, vond den dood

Heldhaftig gedrag der gesneuvelden

Volgens een te Batavia ontvangen rapport is een Mitchell B25 van het 18e squadron der Ned.-Indische luchtmacht in de nabijheid van Semarang neergestort. Alle inzittenden werden gedood.

De Voorlichtingsdienst van de Ned. Indische luchtmacht deelt in verband hiermede het volgende mede:

Een aanzienlijk aantal gewapende Indonesische terroristen heeft op Zaterdagmiddag een aanval gedaan op het vliegveld van Semarang. Bij dezen aanval is het eenige toestel, dat op het vliegveld aanwezig was, een Mitchell-bommenwerper, bij het starten door Indonesisch afweervuur getroffen. De bemanning was echter in staat

het toestel de lucht in te krijgen en ging onmiddellijk over tot de beschieting van de aanvallers, daarop werd het toestel wederom getroffen en wel in de stuurboordmotor, het moest toen een noodlanding op het vliegveld maken.

Onder het hevige vuur der Indonesiërs werd de motor hersteld en er werd opnieuw gestart om de beschieting voort te zetten. Toen werd de bommenwerper evenwel ernstig getroffen, het stortte neer in de nabijheid van het vliegveld en vloog in brand.

De bemanning bestaande uit zes leden van de K.N.I.L. werd gedood. De verliezen van het Nederlandsche gaanzooen zijn nog niet bekend, doch de terroristen hebben zware verliezen geleden.

Men is de situatie thans volledig meester.

De Minister van Marine maakt tot zijn leedwezen bekend, dat de volgende verliezen in Ned.-Indië zijn geleden: 21 Juli 1946 adjudant der mariniers Arie Pronk uit den Helder; 21 Juli 1946 marinier 2e kl. o.v.w. Paulus in 't Veld uit Santpoort (N.B.); 22 Juli 2e luitenant der mariniers J. M. Wout uit Zaandam; 22 Juli 1946 sergeant der mariniers J. H. M. Boonen uit Heerlen; 23 Juli 1946 korporaal der mariniers A. A. H. van Dartel uit Deventer.

Dit bericht zit in mijn dagboek en komt van een Hollands streek dagblad, waarschijnlijk Lemburgs

De afgebeelde B25 is **-25J-10NC "Mitchell" serienummer N5-23**. Het was beschikbaar gesteld voor Nederlands Oost Indië troepen in **Australië** in 1944 als **43-28184**. Op **27 juli 1944** werd het serienummer veranderd in **N5-230** bij aflevering in Canberra waar het later dat jaar in het **18^e squadron Batchelor** kwam. Op **10 juli 1945** werd het overgeplaatst naar de NEI-pool in **Canberra** en in **december 1945** vertrok het 18^e squadron naar **Balikpapan**

Bij de Mitchell staan 2-6R.I. ers: o.a. Wijnands, Johan Cats, Toon van Ham, Joop Veraart, I. Endepoel, J.B.A.Gulickx, Joost Spruit., Jan van Santvoort, korporaal Luykx, en. Harry Ernest

Op **4 augustus 1946** werd het neergeschoten boven **Kalibanteng Semarang** tijdens **de hevige aanvallen** op het vliegveld. N5-230 was **lichtbeschadigd** bij opstijgen door **vijandelijk vuur** maar ging door met **zijn missie**, bestookt onder vijandelijke aanvallen. **Motorproblemen** dwongen het terug te keren naar Kalibanteng waar het probleem werd verholpen. Kort nadat het weer was opgestegen, **stortte het neer** en vloog in brand. De **gehele bemanning**, 6 man, **kwam** hierbij **om**.

De bemanning bestond uit :

1e piloot Sergeant majoor vlieger C.F.Wardenaar.

2e piloot: tweede luitenant(reserve) J.C. Yland

vluحتobservators: radio operator sergeant R. Lapré

technicus sergeant J.E. Schaad

schutter sergeant Tan Sien Ien

schutter korporaal H. de Zoete.

(bron Militaire luchtvaart van het KNIL 1945-1950)

Fragment uit dagboek van Johan Cats. 2-6 R.I.

4 aug'46. Om 4.55 uur vallen de **eerste mortiergranaten** op het **vliegveld**. De eerste schoten uit onze Vicker mitrailleur gaan over het voorterrein. **Groot alarm** wordt gegeven. Onze jongens zijn op tijd in de stellingen. Dan volgt een **grote vijandelijke aanval**. Met **veel lawaai** komen zij op onze stellingen af. Op 200 meter naderen zij ons onderscheidenlijk met wapens, **bamboesperen** en **messen**. Zij zijn te ver weg om ons te verrassen. Bij een afstand van 50 meter beginnen onze **mitrailleurs** te vuren. Ook de **lichtere wapens** komen in actie. Er vallen ontzettend **veel doden en gewonden**. De aanvallers worden geschat op **1000 man**. Onze **zware mortieren** gooien er alles in. In **snel tempo** gaan de granaten er uit. Zodat ook met dat spervuur **het vliegtuig** de lucht in kan. Zij **mitrilleren** de vijand en landen en **stijgen weer op** na tanken en munitie in nemen. Nadat zij de vijand onder vuur genomen hebben, zien we dat het **vliegtuig is geraakt**. Er wordt ook gezegd, dat het vliegtuig na een landing al defect was, doch dat de bemanning toch wilde vliegen. Het vliegtuig wendt schielijk en **stort brandend neer**. **Zes bemanningsleden** van de K.N.I.L. luchtmacht komen om. Bij ons is er **een dode, H.F. Hiddes**, en een gewonde. Bij de **stoottroepen 3 doden** en bij **13 R.I. 2 doden**. Het was de grootste aanval op Semarang, doch werd door de Tijgerbrigade afgeslagen. Het kostte ons in **totaal 12 doden** en verscheidene gewonden.

Uit dagboek Hennie van Oosterhout. 2-6 R.I.

Zondag 4 Augustus 1946.

.....Ik werd vannacht om 3.00 uur wakker door een hele **kanonnade van de artillerie**. Dat duurde tot 8.00 uur. Wij moesten ons klaarmaken voor actie. Zelfs hier op onze **legeringsplaats** in school op **de Bodjong** hoor je **mitrailleurs** en wij maar afwachten!! Op het vliegveld zijn al **2 pelotons** van de **2^ecompagnie**.

Het is 11.00 uur en we moeten nog steeds wachten. **Het vliegveld** waar onze compie gedetacheerd is, is vannacht **aangevallen**. De kanonnen op **Tjandi** bulderen nog steeds. De 2e compie heeft de **1e zware slag** gekregen. Twee man van ons gesneuveld. **Soldaat Norbart** uit **Made** en de **nieuwe sergeant** van het **1e peloton**. Verder hebben we verscheidene gewonden. Wij moeten wachten en kunnen onze kameraden niet helpen. Er komt juist bericht binnen dat onze **Mitchelbommenwerper** is **neergestort** en is **verbrand**. Men hoorde de **mitrailleurs** nog van het vliegtuig voordat het neerstortte. De **bemanning** is vermoedelijk **dood**. Die **extremisten** zijn nog wat van plan en wij worden rusteloos van het wachten. Wie had gedacht gisteravond, dat ze **een aanval** op de stad zouden doen.

Het is 12.00 uur en de **artillerie** schiet nog steeds. Volgens nieuwe berichten zijn **de bemanningsleden** van de **Mitchell**, 6 man, **omgekomen** in het brandende toestel. **Norbart** leefde nog. Misschien dat hij er doorheen komt.

Fragment uit dagboek van Adrianus Vellinga, 2-6 R.I.

.....In de vroege ochtend van **vier augustus**, de tegenaanval van de **extremisten**. Semarang werd van alle kanten aangevallen.

Het **vliegveld** was blijkbaar het **grootste doelwit**. Met hele drommen kwamen ze uit de kampong die ongeveer **500 meter** van ons verwijderd lag. Binnen de kortste tijd lag iedereen, soms half gekleed, **in de stellingen en bunkers**.

Luit.Nortier, de **ervaren leidsman** zorgde voor de rust onder zijn mannen, er mocht niet eerder geschoten worden voordat de **eerste mortier** afgeschoten werd en in hun midden viel. Onder luid geschreeuw van **MERDEKA** (vrijheid) kwamen ze steeds dichterbij...

...Het enige **vliegtuig** dat wij hadden was al verschillende malen de lucht ingegaan en **beschoten**. Bij de laatste landing werd het nogmaals **getroffen** door **vijandelijk vuur**. De gaten die waren ontstaan werden gedicht waarna het **wederom** de lucht inging .

Het werd **weer getroffen**, eerst een grote **zwarte rookwolk**, direct daarop een **grote vuurbal** waarna het toestel **neerstortte**. We schrokken ons te pletter. **Zes man** in een klap **gesneuveld**. Dit kwam **verrekte hard aan**, door dit gebeuren.....

Uit het dagboek van Jan Wijers, 2-6 R.I.

Zondag **4 augustus 1946**

.....Tegen **vier uur** werd ik wakker van enkele **mortiergranaten** welke in de omgeving van **het vliegveld** vielen.

Het bleek dat **geen eigen patrouilles** in het voorterrein waren, dus moest het vuur van **de vijand** afkomstig zijn. Plotseling brak het **vuur** van alle kanten los en ja hoor, daar kwamen ze aan in **dichte rijen** schreeuwende, met **geweren en bajonetten** in de hand. In een minimum van tijd zaten allen **in de stelling** en wij bij onze **mortieren**.....

.....Vanuit een **oude locomotief** welke daar stond kon ik het **terrein** goed **overzien** en gaf de **vuurcommando's** door middel van **tekens**.

“Waarom gaat **de Mitchell** niet **de lucht in** en waar blijft de **munitie en versterking**” klonk het. Inderdaad onze **jachtbommenwerper** stond daar vooraan **op de startbaan** echter **de bemanning** was**in de stad**.

Het vuren werd langzamerhand wat minder en hoe laat het onderhand al wel was, daar hadden we geen idee van. “**Dekkingsvuur!** Daar komt **versterking**”.

En werkelijk daar kwamen **drie wagens** in volle vaart aanstuiven. Een **Rode-Kruiswagen**, een wagen met **munitie** en de **bemanning** van onze "**Mitchell**". Dat was een hele verlichting natuurlijk, want er was al **een dode** en **drie gewonden**.

De wagen werden wel **beschoten** maar werden gelukkig niet geraakt. Onder **dekkingsvuur** steeg onze "**Mitchell**" op en weldra dook hij met zijn **dertien mitrailleurs** over onze **vijanden**. Toen hij weer daalde en op de **landingsbaan** stond bleek het dat er ook op hem was **geschoten** en **geraakt** was...Echter er werd brandstof **bijgetankt** en **munitie aangevuld** en toen steeg hij weer op, om helaas nimmer terug te keren.... Na nog enkele schoten gelost te hebben zagen we **plotseling neerstorten!!!!** Of het toestel aangeschoten was, na zijn eerste tocht of een defect had: wij wisten het niet. Een **donkere opstijgende rookwolk** wees de plek aan waar het toestel uit brandde. **Zes mensen** weer verloren..... dat **trof ons diep**. De **eerste compagnie** en **enkele gevechtswagens**, die intussen ook in actie waren gekomen droegen er zorg voor dat de **verkoelde lijken** opgehaald konden worden.

Het neergestorte toestel Mitchell was hetzelfde toestel waarmee **Kapitein Veldman** en **luitenant Fick** op **10 juli 1946** zijn omgekomen, Nog geen maand geleden. !!.....

Uit: herinneringsboek 2-7 R.I. Heen en Weer.
(geschonken door Henk Blom 2-7 R.I)
Poesa, poe poe.....

In **Batavia** zien ze het zeker nogal ernstig in, want we hebben ineens grandioze **ondersteuning** van de **marine** gekregen. Vlak voor de kust liggen nu de torpedobootjagers **BANCKERT** en **VAN GALEN** en in de toren van onze **BAT-fabriek** zit de **waarnemingsgroep** van de marine. Op verzoek van onze Brigadestaf worden verzoeknummertjes **artillerieondersteuning** weggegeven, gestuurd en gecorrigeerd vanuit onze BAT-toren.

Het zijn **erg kritische dagen** (realiseren we ons veel, veel later) want als de Republiek Indonesia een goed **gecoördineerde aanval** zou doen met hun overmacht aan mensenmateriaal, dan zou ons betrekkelijk **kleine garnizoen** een zware, misschien te **zware dobber** hebben.

Poesa, Islamitische vastenmaand, ook wel Ramadan.

Er is een grote, maar **slecht gecoordineerde aanval** op onze goede stad Semarang geweest, maar afgeslagen. Voor ons alarm na alarm, nacht en dag, spanning en weinig slapen.

Onze trouwe **Mitchell bommenwerper is neergeschoten**. Geen minuut verlof om even de stad in te gaan voor wat ontspanning. En **twee oorlogsschepen** voor de kust, die misschien (ook) wel als **evacuatieschepen** voor vrouwen en kinderen en wie nog meer zijn bedoeld voor het geval

Nee hoor, dat is onzin, we **redden het best** maar 't is me het maandje wel.....

Uit: Zomaar wat herinneringen. Herinneringsboek/ Dagboek Luitenant A.Verhulst 3-2-6 R.I.

Zondag 4 augustus 1946; Een aanval op **Semarang**. Vanmorgen in alle vroegte begonnen de **extremisten** met een aanval op Semarang. Het begon met **mortier- en artilleriebeschieting**, waarmede de vijand alleen bereikte dat wij **vroegtijdig wakker** werden. Vooral het **vliegveld**, de **Gombel** en **Djatingale** moesten het **ontgelden**. De actie was echter een dermate **ongecoördineerd** dat succes bij voorbaat was uitgesloten en honderden extremisten het leven verloren, men spreekt zelfs van **800**. Wij verloren **7 man** waaronder de bemanning van onze **Mitchell**, die vlak bij het vliegveld **neerstortte**. Men is nog uitgerukt om de bemanning te redden, maar bij aankomst op de plaats des onheil bleken zij reeds dood te zijn. Ook de **sergeant Hiddes** van de compagnie die het vliegveld bewaakt werd gedood. Onze artillerie is de gehele dag in actie geweest en bewees weer eens dat het een **dodelijk wapen** is.

Vliegveld Kalibanteng aug '46. O.St.Cie zware mortieren. 2-6 R.I. verpleegster 2-6RI, Janus v.d. Made, Lou Jansen, Cor Lucas, Kees van Rodijnen, Jan v.Bussel, Kees v.d. Veeke, Aton Schets met mortiergranaten. (foto Huib Lankhuizen)

Overleden 29 februari 2012: Chris Kessels (87jaar)

*Sterven doe je niet ineens,
maar af en toe een beetje
en alle beetjes die je stierf,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan,
Je zegt ik ben wat moe,
Maar op 'n keer dan ben je aan
Je laatste beetje toe.*

Soldaat in alles, dapper, strijdbaar en verantwoordelijk.

Opgegroeid in **armoede**, vanuit **Limburg** begonnen aan een **Brabants leven**.

Zijn liefde ontmoet die kon **wachten**, terwijl hij zijn gedwongen verblijf in **Duitsland** verwerkte door naar **Indië** te gaan. Indrukken om **nooit te vergeten**, verhalen om te vertellen naast beelden die je liever vergeet. **28 jaar hard werken** bij **Philips**. Daarna werkzaam bij **de politie** waar hij veel heeft meegemaakt. Om zijn persoon en houding genoot hij **respect**. Als vader en echtgenoot **zorgzaam** en **verantwoordelijk**, met **liefde** die sporen nalaat in **kinderen**, die nu met veel liefde verder gaan. **Kleinkinderen** vol herinneringen mocht hij zien opgroeien, waar hij zijn **zoon Hans** te vroeg moest missen. De laatste jaren met **verdriet** de weg naast zijn **Willy** gegaan, vol **vertrouwen** haar nu achterna, op zijn eigen **dappere manier**.

Op **dinsdag 6 maart 2012** te Heeze namen wij **als commissie reünie en nazorg 2-6R.I. T-brigade** afscheid van Sobat Chrisje.

Tijdens de mooie dienst klonk bij binnenkomst **ouverture no.1 Music for the Royal fireworks**.

Gevolgd door een welkomstwoord door de begeleidster van de afscheidsceremonie. **Dochter Mieke** droeg een mooi gedicht voor waarna het "**Wie sjoenen os Limburg is**" door de volle gedenkruimte klonk.

Vervolgens kreeg **de penningmeester** van de reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I. –T-brigade, **Joop Pragt**, het woord. In zijn toespraak **memoreerde** Joop onze **bezoeken** bij Chrisje thuis. Het **overhandigen** door Chrisje van **het mooie bordje voor de herdenkingen in Roermond**, het samen zingen van **Limburgs volkslied** en het **Feyenoord lied**. Ook haalde Joop de militaire ervaringen van Chrisje in **Nederlands Indië** aan. Vanzelfsprekend werd ook de **binding** die Chrisje later bleef houden met de **sobats van 2-6R.I.** aangehaald. Ook de tot aan zijn dood toe gehouden koffieochtenden met **sobat Antoon Mathijssen** en **sobat Ceel Smulders** werden vermeld. Joop eindigde de toespraak met een toepasselijk **veteranengedicht**.

Harry, zoon van Chrisje, vertelde aan de aanwezigen de vertaling van het muziekstuk "**Terang Bulan**" waarna het muziekstuk werd gedraaid. **Meneer Molenaar**, tafelgenoot van Chrisje, hield een **vienschappelijke toespraak** gevolgd door toespraken van de kleinkinderen **Willemien** en **Rian**. Hierna klonk in de druk bezette aula het lied "**Old Soldiers never die.**"

Harry en **Chris Kessels junior** spraken met warmte en dankbaarheid over hun vader. Tot slot bedankte **Harry Kessels** allen voor hun aanwezigheid.

Tijdens de **Overture no.1 Music for the Royal Fireworks** namen wij, bedroefd, met een **waardige laatste groet** afscheid van onze Sobat Chrisje Kessels.

Tevens bracht **Marianne** een **groet** namens **Ad van Hooijdonk**. Door persoonlijke omstandigheden kon hij tot zijn **grote spijt** niet aanwezig zijn bij dit laatste afscheid.

Na de plechtigheid raakten wij in de **koffiekamer** in gesprek met enige bezoekers die allen een eigen herinnering of verhaal over Chrisje konden vertellen. Oud collega's van de politie, maar ook **Sobat Mathijssen** en **Sobat v.d. Heuvel**.

En, wat wij heel fijn vonden, ontmoetten **wij Mevrouw Toos van Bussel-Wouters**, de weduwe van **Sobat Tiny van Bussel**. Zij bezocht deze **afsheidsdienst** samen met **haar zoon**.

Sobat Jan van Erp was ook aanwezig en met hem hadden wij eveneens een kort gesprek.

Wij luisterden **geduldig** en **aandachtig** naar ieders verhalen en konden niets anders dan het nogmaals bevestigen:

Een goed mens is heengegaan!

Na een gesprek met **Harry Kessels**, waarin wij uit hebben gelegd dat in **dit boekje** een **verslag** komt over zijn vader en dat wij **Chrisje** op onze **reünie in September** tesamen met alle andere overleden sobats van het afgelopen jaar zullen **herdenken**, was het tijd om te gaan. Marianne had voor die avond een eerder gemaakte afspraak voor de **musicalvoorstelling Soldaat van Oranje**.

Wetende dat Chrisje ook in de oorlog naar Engeland is gegaan leek het haast wel **een laatste erbetoon** aan:

“ons aller Chrisje”.

Door Marianne

Overleden 24 maart 2012 sobat L.J. Janssen uit Roermond.

De schoonzoon, Verstappen, belt op 29 maart naar Marianne. Hij heeft een kaart in het huis van schoonvader gevonden. Marianne schreef Sobat Janssen deze kaart met allereerst een verjaardagswens en daarbij het verzoek om zijn nieuwe telefoonnummer bekend te maken zodat Marianne hem alsnog telefonisch kon feliciteren.

Helaas dus geen nieuw telefoonnummer maar een overlijdensbericht. Op 29 maart dus het bericht van overlijden via zijn schoonzoon.

Sobat Janssen overleed op de leeftijd van 87 jaar en 3 uur.

Nadat drie jaar geleden bij hem maagkanker werd geconstateerd is Sobat Janssen tot zondag de strijd aangegaan. Iedere vorm van behandeling heeft hij afgewezen. Er kwamen geen vreemden aan zijn lijf. De laatste 6 weken ging Sobat Janssen hard achteruit. Werd bedlegerig, at niet meer en dronk daarna niet meer. Het was genoeg.

Omdat de crematieplechtigheid de volgende ochtend, op vrijdag 30 maart om half tien in Roermond al plaats zou vinden, was er geen mogelijkheid voor de ons om aanwezig te zijn bij deze plechtigheid. Een mooie kaart met gedicht en warme woorden is naar de familie gestuurd.

Door Marianne

Bezoek aan sobat Schurink 26 maart 2012

Na verschillende pogingen om een afspraak te maken voor een bezoek aan **Sobat Schurink** in **Enschede** lukte het dan toch op 26 maart 2012. Een bezoek!

Dit keer reisden we **per trein**. “Ik kom jullie **met de auto** bij het station **afhalen**. “Geen probleem!”zei Sobat Schurink. Ter herkenning ga ik met een **“huis aan huis krant”** in de **stationshal** jullie op staan wachten.” Prima geregeld dus.

Om 11.35uur arriveerden wij op het station. In de stationshal was het geen probleem om Sobat Schurink met krant te vinden. Ook zonder de krant herkende Marianne de veteraan al van grote afstand. **Sobat Schurink** werd vergezeld door zijn oudste kleinzoon, **Jurrie Bakker(42)**.

Gezellig kletsend liepen we naar de auto. Onderweg ging het gesprek meteen over het **stadion van F.C. Twente**, voetbal en alle bezienswaardigheden onderweg.

Aangekomen bij de **seniorenwoning** werden wij verwelkomd door een keurige mooi gekapte dame, **mevrouw Schurink**. Aan haar werd meteen ons snoepertje overhandigd. "Dat komt mooi uit," zegt mevrouw Schurink, "ik hou wel van snoepen."

Helaas is het met **de gezondheid** van **mevrouw Schurink** iets minder, twee **nieuwe heupen**, een **beschadiging** aan het **ruggenmerg**. Met de trein of auto naar de reünie zit er voor haar niet meer in. **Sobat Schurink** zelf is nog **goed gezond** en fietst iedere dag een flink stuk. Kleinzoon Jurrie zorgt samen met opa voor **de koffie**. Zo aan de koffie steekt mevrouw Schurink lekker **een sigaretje** op. Meneer Schurink is **17 jaar geleden gestopt** met roken. "Maar", zegt hij, "meeroken is nog slechter voor je dan het zelf roken. Wij rijden nog **regelmatig met de auto**. Ik doe de auto niet weg. Zodra ik achter het stuur zit te bibberen dan pas doe ik mijn auto weg. We rijden niet ver weg meer, maar het is een stukje **vrijheid**. Ik heb wel **vrij reizen met openbaar vervoer** voor hier in de stad hoor."

Mevrouw Schurink vertelt dat zij **2 dochters** hebben en **4 kleinkinderen**. Ze zijn dit jaar, 16 juni, **62 jaar** getrouwd. De jongste kleinzoon (16) is **doordeweeks** bij opa en oma, de school is te ver weg van zijn huis om steeds heen en weer te fietsen. "Die jongen kan heel goed leren. Hij komt straks ook thuis," zegt een trotse oma.

Sobat Schurink (88 jaar) vertelt dat hij geboren en getogen is in **Enschede**. Volbracht acht leerjaren aan de lagere school, toen brak de oorlog uit. Hij heeft naar eigen zeggen "**behoorlijk**" de tweede wereldoorlog meegemaakt. Aardappelen stelen, groente stelen, bomen omhakken.. Enschede lag half in puin.

Hij werd opgepakt tijdens een **SS- razzia**. Werd te werk gesteld in **Alstätte-Ahaus**, dat is een klein dorp in Duitsland nabij de Nederlandse grens. Moest daar **tankgrachten delven**, maar weigerde dat. Als je zo graag tankgrachten wil hebben dan graaf je die zelf maar! Sobat Schurink wist te **ontsnappen** door bovenop **de trein** te klimmen. Vanwege het slechte weer, hagel, ijzel en storm keken de moffen niet **op** de trein. Ze hadden eens moeten weten dat die rit er meer mensen **op** de trein dan **in** de trein reisden!.Ging daarna werken in **een grote spinnerij**. Hij bemachtigde **een ausweis** zodat hij niet meer opgepakt kon worden en kwam terecht bij een **klompenmaker**.

"Dat was **een goede mof**. Zijn motto was: Eerst eten en dan werken. Ik heb nog nooit zo'n **grote braadpan** gezien. Die grote pan zat vol met aardappelen en spekjes en stond al klaar. Ja ja, dat was een goeie mof. Later dook **Heini**, de zoon van de klompenmaker, onder op **zolder van klompenmakerij**. Heini moest in het leger naar Rusland."

"Je zegt niks he? "vroeg de klompenmaker. "Ik weet van niets. Ik weet niets van een zoon", was het antwoord van Schurink. Ook toen er **2 SS-ers** navraag kwamen doen naar **der Heini** hield Schurink zich van de domme. Die **SS -ers** kwamen binnen met de **Hitlergroet** "Heil Hitler". Waarop Schurink zei:"Bij ons zeggen we gewoon goedemorgen! Met Heini is later alles goed afgelopen. Toen was de **oorlog afgelopen**. Er werden **puinruimers** gevraagd en ik kon een beetje autorijden. Op een oude **T -Ford** werd het puin geladen, we hadden toen nog geen kiepwagens. Het puin werd buiten Enschede weer uitgeschept. Maar ik had het al snel gezien. Dat werk zette ook geen zoden aan de dijk. Ik ga **in het leger**."

11 mei 1945, de dag na de bevrijding is Schurink samen met maatje, **Karel Wilmlink** uit **Oldenzaal**, zich gaan aanmelden als **O.V.W.-er**. Goedgekeurd."Je krijgt nog wel een oproep", werd er gezegd. Die oproep kwam pas in **1946**. "Als ik mij niet had gemeld als **OVW -er** had ik niet opgeroepen geworden als dienstplichtige. Ik kwam uit een oorlogslichting, die hoefden niet in dienst. Ik kwam op bij **2-9 R.I.** in de **Johan Willem Friso kazerne** in **Assen**. Drie maanden onder **een rot kapitein** in opleiding geweest. Oh, wat een eigenwijze kerel was die kapitein. Ik heb wel eens gedacht, ik schiet je nog eens dood joh. Maar de opleiding in Assen stelde niets voor. Exerctie en nog eens exercitie. Van daaruit door naar **Wockingham, Engeland. Reading**. Daar kregen we verder opleiding en onze uitrusting.

In **Nederland** was er nog niets. Ja, ouwe afgedankte **Canadese** pakken! De een te groot, de ander te klein.” In **Reading** was een overdekte **rolschaatsbaan** herinnert Sobat Schurink zich nog heel goed. Hij kon goed rolschaatsen.

“In **1946** vertrokken we met **2 bataljons** op de **Kota Baroe** rechtstreeks naar de rede van **Tandjong Priok** in **Nederlands-Indië**. Die kapitein ging mee. Hij ging dus mee als **2-9 R.I.** voor aanvulling van **2-6 R.I. Kapitein Vaessen!** Dat ze die niet doodgeschoten hebben! De rotvent! Dat was een **goochemerd**. Oh God oh God wat een kerel. Daar kan ik je verhalen over vertellen!

Onderweg bij **Aden** in de storm gezeten. Droog brood eten hielp tegen zeeziekte. **Neptunus** aan boord bij de evenaar. De **vliegende vissen** die zomaar over het dek kwamen en **dolfijnen** bij de boot maakten grote indruk. We bleven drie weken in **Tandjong Priok** om te acclimatiseren.

We werden ingedeeld bij **de eerste compagnie 2-9 R.I.** en later in **Semarang** werd ik ingedeeld weer in **de eerste compagnie** maar dan bij **6 R.I.** En we hadden geluk, later ook weer bij **de 1^e compagnie van 2-6 R.I.** Mijn maatje **Karel Wilmink** uit **Oldenzaal** werd gelukkig ook weer ingedeeld bij **1-2-6 R.I.** Vanuit **Tandjong Priok** gingen we naar het **N.I.S. gebouw in Semarang**. Maar ze hadden daar geen **tampatjes**, met als gevolg 3 maanden op de grond slapen! Dat was het **Nederlandse Leger**. Als wapen hadden we nog **de Lee Enfield**. Later kregen we de...eh.... Gatverdakkie..hoe heetten ze nou ook alweer..... Amerikaanse handmitrailleurs,...de **Tommy guns!** En **stenguns** van de **Engelsen**. Als je die neerzette gingen ze al af, maar als je moest schieten deden ze het niet. man oh man. **Brens** hadden we ook. En dan op **patrouilles** he, **20- 30 kilometer** door de **sawahs** en door de **kalies** en weet ik al wat dan niet voor ongein.

In **1948** ging **2-6 R.I.** terug naar **Nederland** en werd ik ingedeeld in **Oengaran** bij het **X-bataljon**. Er was nog geen naam voor. Alle vrijwilligers van de eilanden, wat dan **Indonesië** was, werden teruggeroepen en moesten naar **Oengaran**.

Later werden dat **de Blijvertjes**. Dat hebben we ook wel geweten hoor. Dat bij de Blijvertjes het bataljon van **de gestraften** zou zijn is **niet** waar. Nee hoor, **geen gestraften. Onzin**. Dat is niet juist. We moesten gewoon onze tijd volmaken. Wij kwamen later, dus mochten ook pas later vertrekken. Nee, allemaal kameraden die **2 politionele acties** meemaakten. We konden en moesten op elkaar vertrouwen.

In 1949 ging ik met **de Zuiderkruis** weer terug naar Nederland. **‘De Blijvertjes’** zijn gaan varen ja. Degene die achterbleven waren **de dienstplichtigen**. Die namen onze taken over.

In **Oengaran** waren ze allemaal weg. Ook de **Chinezen**. Die hadden alles achtergelaten. Toen kwamen we in een villa, Karel en ik. Gadverdakke, moet je es kijken wat een **mooi bed** daar staat, zei ik. Zulke dikke planken. Maar weet je wat we doen? Dat die kerel is weggelopen, dat moet hij zelf weten. We gaan daar **de kampong** in en vragen naar een **timmerman** die er twee **bedden** voor ons van kan maken. Van de grote planken, precies uitgemeten zo hoog, zo breed. En **dat bed** van die **Chinees** werd in **stukken** gezaagd.

Wij gingen naar **Djockja** met het **vliegtuig**. (*De 2^e politionele actie*). We kwamen terug in een groot kamp even buiten **Batavia**. **Overste Scheers**, onze **bataljonscommandant** zei toen: “Ja, ik heb hier een klacht van een Chinees dat ze zijn bed in stukken gezaagd hebben”. Hier moesten we met zijn allen hartelijk om lachen, maar het verhaal gaat nog verder. Sobat Schurink vertelt: “We hebben al die tijd in **Djockja en Solo** gezeten, zeg ik tegen **overste Scheers**, potverdikke nog aan toe”.

“Ja,” zegt die, “wat moeten we ermee”. Ik zeg: “Laat die kerel maar komen hoor! En daar kwam die Chinees aan.”

Mevrouw Schurink neemt weer deel aan het gesprek, ze zegt: “Hedde jij **een kist** van laten maken he?”. “Ja”, lacht Sobat Schurink, “die staat hier nog in de schuur. Die hebben wij nog!”

Wat een verhaal. Van het bed van de Chinees is dus ook een **repatriëringkist** gemaakt en staat nu nog steeds in de schuur bij Sobat Schurink!

De Chinees wilde hebben dat het voor **de krijgsraad** kwam. Want dat had hij al aangekaart. “Nou,” zeiden **kolonel van Langen**, de brigadecommandant, en **overste Scheers**, die was advocaat, meester in de rechten: “Der gebeurt niks van”. Schurink zei toen: “Dat kan ook niet, want we moeten naar huis.”. Zegt **overste Scheers** tegen die Chinees: “U kunt doen en laten wat u wilt, maar u blijft met uw vingers van mijn jongens afl.”

Hier worden **de emoties** even te machtig voor Sobat Schurink. Na een korte pauze hervat hij zijn verhaal weer.

“Nou en toen hij zei ‘je blijf van mijn jongens af anders moet je maar afwachten wat er met je gebeurt.’ Want die Chinees sprak perfect Nederlands ...die Chinees.. eh... en daar stond ik bij. Ik ga.....”Weer een **emotioneel breekpunt**. We geven Sobat Schurink de tijd om bij te komen

Joop spreekt over de **kameraadschap** en voor elkaar door het vuur gaan. Hij kan de emoties van **Schurink** heel goed begrijpen. Dit wijst nu de **verbondenheid** aan van die je hebt in de groep. In het leger. Dat mensen elkaar **zo steunen**. Dat ze zo goed zijn voor elkaar. *-klopt-* Dat je zegt: “wij zijn mannen voor elkaar” – *juist zo*. “Wij staan pal voor elkaar” Schurink: “ja **één voor allen en allen voor één!**” *juist- -ja zo is het juist-*

Joop: “dan zit je zo bij elkaar . En dan zeg je potverdorie. Want juist door zo’n **situatie** van deze jongens die in **Indië** zijn geweest blijven die zo lang aan elkaar hangen.- *Ja ja- . zo is het*. Want ze hebben alles met elkaar meegemaakt daar mevrouw, ze hebben echt **vreselijke dingen** meegemaakt. En als je dat zo hoort he, ja. Dat was **mijn maatje** door dun en door dik.

Mevrouw Schurink: “Ja, ja dat had hij ook.”

Joop: “Die jongens hebben **elkaar gesteund** dat begrijpen ze tegenwoordig niet meer..

Die jongens gingen allemaal voor **2, 3**, sommigen voor **4** jaar weg. En die waren alleen maar **op elkaar aangewezen**. Tegenwoordig is het zo, dan kruipen ze ‘s avonds achter de **computer** en dan tikken ze naar huis: slapen de kinderen al en al wat meer. Maar jongens in **Nederlands- Indië** moesten **zes weken** te wachten op **een kaartje**. Zes weken, dan kwam er eens een kaartje binnen.

En als er dat iets aan de hand was, dan steunden de mensen elkaar en dan zeiden ze:”Dat zijn **mijn mensen**, dat zijn mijn jongens. Daar moet je **niet aankomen**. En als je dat wil doen, dan doe je dat maar, maar ik zal ze **redden**”.

Schurink (inmiddels hersteld) :”ja zo was dat zeker en zo was **overste Scheers** ook.”

Joop: “En dat gevoel dat hebben die jongens nog steeds zo”.

Schurink: “Jajajajaj. Jaaja. Zo is het. Kom niet aan mijn jongens want als die het horen dan ben je nog niet jarig. Kan het zijn dat je de avond niet meer haalt. **‘t Was wel zo hoor.’**”

Joop: “ Wij zijn bij elkaar geweest en wij zijn de jongens. Het klinkt misschien een beetje potsierlijk, maar zo is het. Wij zijn de **jongens van stavast**. Wij zijn er voor elkaar.” Schurink. “**Dat was wel zo hoor**”

“En nog steeds mevrouw, we maken het steeds weer mee bij iedereen waar we komen.

Dat blijkt ook, na dik **60 jaar geleden, nog** komen de jongens bij elkaar en **nog** is die **ontroering** er als ze elkaar weer ontmoeten.

‘Potverdorie hoe is het nou met jou’. Hoe is het nou met jou.

Ja dat is het. Ik vind dat mooi, ik vind dat **prachtig**. En dat is ook in **Roermond**.

Schurink: “Je was **op elkaar aangewezen**. Je moest op elkaar kunnen **vertrouwen**. Een oogje in het zeil houden. Ik heb nog steeds het idee als ik ergens binnenkom, dan kijk ik nog steeds waar is **de uitgang** en het liefst zit ik ergens **tegen een muur**. Er kan dan niemand achter je komen staan. Ik **overzie** graag alles. Het is nog steeds een soort van **indekken**. Het is vreemd hoelang dat in een man blijft zitten.” Joop beaamt dat. “Alleen overzie ik nog steeds niet de winnende cijfers in de lotto!” Een beetje humor verzacht de emoties.

We gaan weer terug in het verleden met sobat Schurink.

De man blijft herinneringen ophalen. Fantastisch. Zou het aan de mensen uit het oosten van het land liggen? Ook **sobat Poorte** uit Rijssen kan zo veel verhalen!

“**Salatiga, Ambarawa, de Koffiepot**, daar moesten we slapen onder dekens, want daar was het ’s nachts heel koud. **Salatiga** kwamen we net te laat voor de Chinezen. Er waren er velen vermoord. Woningen, winkels, hele wijken werden afgebrand. Die hebben heel wat moeten doorstaan. Ja,” vertelt Schurink, “daar kwamen wij net iets te laat”.

Het verhaal over **de Chinezen** brengt ons weer terug naar de **repatkist** die nog **in de schuur** staat bij Sobat Schurink.

Schurink: “Die kist was allang in huis en ik moest nog thuiskomen. Die kist hè. Ik weet nog, je kreeg zeg maar zes handdoeken, zes onderbroeken, vier sokken, vijf van dit en zes van dat. En dan bleek dat je nog maar drie handdoeken had. Van de zes onderbroeken had je er nog maar twee.

Dan was het wel zo, dat **de ouwelui** daarvan **de rekening** kregen. **Schandalig** toch, Dat noemt zich dan het leger. Wij mochten niets houden. Toen wij het leger in gingen was er niets. Wat een ellende. We hadden niets in het begin. **Jeeps** moesten we stelen van de **Engelsen**.

Schurink maakte de luchtlandingen mee bij **Djokja** tijdens de **2^e politionele actie**. Een **historisch moment** van een **historische operatie**. Hij zat in het eerste vliegtuig dat bij **Djokja** aankwam. Hij hoefde niet te springen hoor. Hij zat niet bij de **parachutisten**.

“Maar we hebben **Soekarno** uit zijn bedje gehaald hoor.
Er was al een tijdje wat rumoer dat er wat te gebeuren stond in
Djokjakarta.

Maar dan zouden we **120 kilometer** moeten lopen. Wat een end
lopen.

Een dag van te voren waren we allemaal bij elkaar. We mochten
de stad niet meer in. Maar er werd verder niets verteld.

's Morgens om zes uur op appel. Ik zeg tegen mijn maatje: 'Kijk
nou, daar **staan vliegtuigen**'. We konden zo op het vliegveld
kijken. Wat moeten we met al die dingen? Wie weet gaan we wel
met het vliegtuig. Hoeven we niet te lopen. Ik had nog niet eerder
gevlogen. Nou allemaal in **drietonnens**. Hupla. Volle bepakking,
slings der over en alles. Dat kon der ook nog wel bij. Bij het
vliegveld allemaal uitstappen, die gaat daar heen en die gaat
daarheen. Zo'n kleine dertig man met volle bepakking.

Ik dacht: “Als dat ding van de grond afkomt dan hebben wij
geluk gehad hoor. Der zaten allemaal **KLM-piloten** op. Op
Dakota's. Opstijgen. Hupla, daar gingen we. Inclusief
luchtzakken. Landen, der uit, **formereren**, compagnie klaar en
afmarcheren naar **Djokja**. Dat ging **hard**, heel hard. Soms **in**
looppas. Ze waren overal de boel aan het opblazen. Toen
kwamen we in **Djokja** en daar zagen we zo'n **naald**, zo'n lange
naald. Wat dat nou precies moest voorstellen weet ik niet. (*red.*
Gedenknaald voor Sultan Hamengkoe Boewone VII) Daar staan
kolonel van Langen en **overste Scheers**. **Kolonel van Langen**
zei: “Die verdomde **OVW -ers**. Ik kan ze niet bijhouden”.

Ik was bij de arrestatie van **Soekarno**. Ik stond voor zijn **paleis**.
Ik zag hem afgevoerd worden. We mochten geen foto's maken.

Niets. Ik zei nog tegen mijn maten: die heeft een prettig leven gehad. Dat zie je zo. Als je mij vraagt wat op mij de grootste indruk tijdens **Indië** heeft gemaakt, moet ik zeggen dat die luchtlandingen een wel erg grote indruk maakten op mij.

We kwamen aan bij **het station in Djokja**. Ik zei tegen mijn maat: moet je kijken, een grote **trein** vol met **allemaal bankbiljetten**. Dat geld was toen geen stuiver meer waard, maar toch pakten we nog een stapel ervan en gingen een **kampong** in. Tegen zo'n man met kippen zeiden we dat we kip wilden kopen. **En teloor**. Die kosten hoop geld zei de man. En wij pakten een stapel van dat geld en gaven dat aan die vent. Oh, das een hoop geld. En dat terwijl wij maar een kip kochten. Dat beest werd **geplukt** en **gekookt** en **de hele compagnie at soep**.

We spreken over de techniek die zo snel verandert. **Telefoons, internet, computers**.

“ ’t Is niet meer bij te houden. En allemaal maar met die telefoon bezig. Zelfs in **de tweede kamer** zitten ze tijdens vergaderen nog met die dingen,” zegt sobat Schurink.

Onderwijl is **de jongste kleinzoon, Djan Kōzi (16)**, ook thuis gekomen en komt bij ons in de kamer zitten. Met interesse luistert hij mee en neemt ook deel aan het gesprek.

Na afloop van hun tijd in **Nederlands -Indië** vroeg plaatsgenoot, en maatje voor het leven **Karel Wilmink**: “Wat dacht je ervan, doen we nog **Korea**?” Maatje Wilmink vertrok naar **Canada**. Sobat Schurink ging naar **Nederland**.

“Ik vertrok met **de Zuiderkruis** naar Nederland en kwam aan in **Rotterdam**. We kwamen zo uit **Indië** van boord en gingen de bussen in naar huis. We werden overal in het land gedropt.

Ik was een van de laatste. Toen ik aankwam in **de straat** dacht ik: Jee, wat moet **dat volk** hier allemaal. Maar **dat volk** was uitgelopen om **Sobat Schurink** een **welkom thuis** te wensen. Niet alleen het ouderlijk huis was versierd, de hele straat was in versierselen getooid.

Wat een thuiskomst!”

Schurink ging na thuiskomst werken bij de **filmdrukkerij!**

De filmdrukkerij heeft niets te maken met **speelfilms**, maar met sjablonen en verf in meerdere kleuren om o.a. **stoffen** voor gordijnen en japonnen te bedrukken. Hij was **voorwerker**.

Vijfendertig jaar in trouwe dienst en nu een goed pensioen.

(Gelukkig wel. Ze melken ons leeg! Zegt sobat Schurink)

Daarna werkte Sobat Schurink nog alleen in zijn **eigen huis**. Toch ging hij later, via zijn vrouw, nog **18 jaar** werken in de **horeca**. In **Goor**. In de keuken van een restaurant, casino en dancing. Hij in **de keuken** en zij vijf jaar in de **garderobe**, bij de dancing, eigenlijk **van alles**. Een heel **fijne tijd**. Wel druk, maar erg leuk. “Ik ben thuis de man die kookt. Ik doe **alles**. Overhemden strijken, eten koken, noem maar op.

Ik hoef niet meer terug naar **Indonesië**. Ik heb alles gezien en meegemaakt en zie **geen reden** om nog een keer terug te gaan. Ik zou der niet meer kunnen leven. Ik kan niet meer tegen de hitte. Ik moet er niet aan denken.”

Sobat Schurink kan **zeer onderhoudend** vertellen over al zijn belevenissen. Roep maar **Suezkanaal, Reading**, eten, vertier, **Djokja, Neptunus**, amusement of welke term dan ook met betrekking op het verblijf in Nederlands Indië, Sobat Schurink haakt er meteen op in. Prachtige belevenissen, verhalen en voorvallen.

Zouden wij alle verhalen hierin dit boekje zetten, kunnen we een vervolgv verhaal van enkele feulletons maken. We laten het voorlopig bij dit uitgebreide verslag van dit bezoek.

Wij hebben het een zeer boeiend en soms emotioneel bezoek gevonden met de meest uitlopende herinneringen en verhalen.

Sobat Schurink ook. Hij gaf aan **een donatie** aan de kas voor **2-6 R.I.** te willen overmaken. Iets wat wij natuurlijk van harte toejuichen. Het nummer staat in dit boekje.

Wat ons ook trof was dat **de kleinzoons** bij het gesprek bleven en zo geïnteresseerd waren in de verhalen van **opa. Jongens, heel hartelijk bedankt daarvoor.**

Mevrouw en meneer Schurink, bedankt voor uw gastvrijheid!

Door Marianne

Te gast op de reünie van 5-5 R.I.

Dinsdag **17 april 2012** waren **Joop en Marianne**, als bestuurders van de echte **reünien nazorgcommissie 2-6 R.I. T-Brigade**, uitgenodigd om de reünie van Ost cie/staf cie en het v.p. van **5-5 R.I.** op legerplaats **Oldebroek** in 't Harde bij te wonen. Dit in het kader om **kennis te maken** met de 5-5 R.I.-ers maar ook om bekendheid te geven aan de grote **2-6R.I. Tijger-Brigade reünie**.

Een afvaardiging van **5-5 R.I.** (waaronder o.a. **Jan Jansen Venneboer** en **Martin van Veelen** als bestuursleden) was ook 28 september 2011 op onze reünie in **Vught** aanwezig. Kleine herinnering: Jan Jansen Venneboer, **secretaris 5-5 R.I.** was degene die toen de **pluche Tijgerkop**, de hoofdprijs in de gratis Tijgerloterij, in de wacht sleepte!

We reisden ditmaal met **de trein**, want het was toch wel een hele afstand met de auto. De trein spoorde lekker door terwijl wij ons **ochtendkrantje**, het AD, lazen. Aangekomen op station 't Harde werd wij opgewacht door enkele militairen en met **een busje** naar de **legerplaats** gebracht. Prima verzorgd.

Bij binnenkomst werden wij voorzien van een **naambadge** zodat iedereen kon zien wie we waren. Meteen werden **oude bekenden** begroet. Ook 5-5 R.I.-ers met wie alleen **telefonisch- of e-mailcontact** wordt onderhouden, begroetten wij uiterst hartelijk. Leuk om een gezicht bij een naam te hebben.

In de uitermate gezellige officierszaal met prachtig lederen clubfauteuilles werden wij voorzien van koffie en gebak en onderwijl werden in ontspannen sfeer gesprekken gevoerd met mede reünisten.

Net als bij **onze reünie** werden er toespraken gehouden met o.a. een herdenking voor de gevallen en overleden sobats. Huishoudelijke mededelingen werden gedaan en een bespreking van een nieuw 5-5R.I. fotoboek.

Hierna was er tijd om gezellig te praten, herinneringen op te halen en bekenden te spreken. We liepen hier **adjutant Boes en korporaal Mara Kelders** tegen het lijf. Ook bij 5-5 R.I. vervullen zij onmisbare taken. Tevens werden warme hapjes rondgedeeld en borreltjes gedronken.

Joop kreeg de gelegenheid om namens bestuur 2-6R.I. T-Brigade een uitleg te geven over het houden van de T- Brigade reünie. Duidelijk wist Joop de bezoekers van de reünie te vertellen wat

onze doelstellingen en initiatieven zijn.

Dit alles met een ietwat schorre stem. (We waren de afgelopen zondag bij de marathon Rotterdam geweest en hebben enthousiast de vele hardlopers luid toegejuicht en opwekkende bemoedigingen toegeroepen)

Enthousiast waren ze bij 5-5RI ook. Met als gevolg al **enkele aanmeldingen** voor onze **reünie op 29 september 2012**. Wij hebben na een voortreffelijke maaltijd onze **gastheer Jan Jansen Venneboer** bedankt voor de fijne ontvangst in 't Harde.

Door Marianne

De bakker bakt het brood

Een van de taken van de vooroorlogse intendance was de **bevoorrading** van het leger met brood.

Daartoe bestonden een aantal **militaire bakkerijen**, bijv. te **Amsterdam, Deventer en 's Hertogenbosch**, later te **Vught**. Hier werd het brood volgens een speciale samenstelling gebakken : tarwebrood van 600 gram dat vóór de oorlog " **kuch** " (van het woord keg = homp brood) werd genoemd.

De **militaire bakkerijen** dienden altijd een **ijzeren voorraad** van twee dagen brood aan te houden, dit om bij stagnatie in de bakkerij de **broodverstrekking** niet in gevaar te brengen. Maar dat hield wel in, dat de gebruikers altijd kuch kregen wat tenminste drie dagen oud was. Dat **stond** in de maag.

De troepen die vanaf **najaar 1945** naar **Indië** vertrokken, ontvingen aan boord van de **troepenschepen** hun portie vers brood dat aan boord werd gebakken. Spierwit brood van origineel Amerikaans meel, dat na het kleffe brood van **de bezettingsjaren** een lekkernij was.

De **Lichte Infanterie Bataljons** (LIB 's) die door de Engelsen een paar maanden in **Malakka** werden opgehouden, kregen daar **Britse gevechtsrantsoenen**. **Blikvoer** en daar hoorde ook **legerbiscuit** bij, de kaakjes die we bij de bevrijding hadden leren kennen.

Na enige tijd ging dat de **OVW -ers** natuurlijk letterlijk en figuurlijk **de keel uithangen**, dus werden soldaten, die van huis uit broodbakker waren, gezocht (en gevonden).

Er werden **veldovens** gebouwd en bij de **Chinezen** meel en overige bakingrediënten aangeschaft. Toen was het nog maar een kwestie van tijd en de bataljons hadden hun **eigen gebakken brood**.

De **Nederlandse vindingrijkheid**, die vooral onder moeilijke omstandigheden verschijnt, had wederom zijn **nut** bewezen. Er zou in Indië nog vele malen aanspraak op deze vindingrijkheid moeten worden gemaakt.

Inmiddels nam de **noodtoestand** op **Java** toe en konden de **legerautoriteiten** er op rekenen dat na de aankomst in Indië een grote hoeveelheden brood bij de **ontregelde civiele bakkerijen** zou kunnen worden afgenomen.

Dus werd in Australië een aantal **veldovens** besteld, die echter door de **boycot** van de Australische transport- en havenvakbonden **nimmer** werden **geleverd**.

Nu moest na aankomst van de **Nederlandse troepen** op **Java** naar andere middelen voor **de oplossing** van het broodvraagstuk worden uitgekeken.

Die oplossing werd gevonden in het vorderen van een aantal civiele bakkerijen in **Semarang**.

Voor de bemanning van deze militaire bakkerijen (MB) werden bij de verschillende onderdelen **militairen** weggehaald, die in **broodbakkerijen** werkzaam waren geweest.

Zo ontstond **voorjaar 1946** o.a. de **basisbakkerij MB 3** te Semarang en die dus beschikten over aldaar aanwezige ovens en benodigde infrastructuur. Er was echter **dringend behoefte** aan meer **geschoold personeel** dat geleverd moest worden door het korps verplegingstroepen in Nederland. op **20 augustus 1946** vertrok met de '**Kota Inten**'

De **1e sectie veldbakkerij** bestond uit **4 onderofficieren** en **44 korporaals** en **soldaten**, die in Nederland – naast een militaire opleiding – een aanvullende opleiding tot militair bakker hadden gekregen. Vooral het bouwen van de veldovens had in de **Boreelkazerne** te **Deventer**, waar de gedegen opleiding had plaatsgevonden, aandacht gehad. Zij werden na aankomst in Indië verdeeld over de militaire bakkerijen. Op **5 februari 1947** volgden de **2e en 3e sectie veldbakkerij**, totaal 47 man.

Door de gezamenlijke inspanningen van **OVW**, **het KNIL** en **burgerpersoneel** was de broodvoorziening nu redelijk veilig gesteld, wat inhield dat per brigade **twee- à drieduizend broden per dag** gebakken moesten worden. Het benodigde meel hiervoor werd door de **Nederlands- Indische in- en export organisatie** in de Verenigde Staten aangekocht. Bij aankomst in Indië bleek dat **meel** vaak **aangetast** te zijn door **meeltorren**, zodat het vóór gebruik altijd eerst gezeefd moest worden.

Desalniettemin kwam er nog wel eens een meeltorretje in het brood terecht en was de **kwaliteit** soms **matig**, dit tot de **ontstemming** van de militairen.

Maar toen de **betere ingrediënten** en **vakkundig personeel** beschikbaar kwamen, verbeterde de kwaliteit van het legerbrood aanzienlijk en bij feestdagen werd soms heerlijk **krentenbrood** gebakken.

De gebruikers zullen er waarschijnlijk niet bij hebben stilgestaan dat voor **twee broodmaaltijden per dag** (het KNIL had één broodmaaltijd en twee rijstmaaltijden per dag) de militaire bakkers in een werktemperatuur van soms **veertig graden** voor gloeiende ovens hun werk moesten verrichten.

Toen de sterkte van de **T-Brigade** opliep, moest naar een bakkerij met **grotere capaciteit** worden uitgekeken. Deze werd gevonden in het gebouw van de handelsmaatschappij **“Borsumij** op de hoek van **de Bodjong** en **Doewet** in **Semarang**. Doch eerst moest de plaatselijke bouwgenie de ovens in het gebouw, dat een geheel **verwaarloosde bakkerij** bevatte, volledig herbouwen. **Augustus 1947** kon de nieuwe basisbakkerij(MB 3) in gebruik worden genomen.

De verslaggever van **“Wapenbroeders”** schrijft : “In de militaire bakkerij aan de Bodjong zijn **drie ploegen** bakkers dag en nacht in bedrijf. Iedere **Indonesische werknemer** wordt, elke dag vóór hij de bakkerij ingaat, gekeurd door **de hygiënist**.

Onder leiding van bakker **sergeant Barel** worden **drie maal per dag twaalf grote bakken** met deeg bereid, waarbij de bijzondere soort gist extra werk geeft. Op **grote tafels** wordt het deeg verdeeld en afgewogen; iedere man heeft recht op een broodje van **600 gram** per dag. Om brood te kunnen bakken heeft men in de eerste plaats meel nodig. Dat bevindt zich in de **meelopslagplaats**, waar het in balen op grote rekken ligt te

wachten op de verwerking. Tevoren wordt het meel echter eerst **gezeefd**, dit vanwege **de meeltorren**. Voortdurend staan in Semarang een aantal mensen meel te zeven en van ongerechtigheden te ontdoen.

Dit alles onder toezicht van **de korporaal Koopman**, hij wordt de **torrenkoning genoemd**. Voor het zout moet je ook bij hem zijn. Hij houdt er **een zoutziederij** op na, waar het voor het brood te grove zout door oplossen en uitkoken tot een bruikbaar product wordt gemaakt. Het is hier de afdeling van mengen en roeren. Vervolgens water. Per dag wordt ongeveer **21.000 liter water** verwerkt.

Aangezien de pomp kapot is, moet dit hele meer thans **per truck** worden aangevoerd. en tenslotte heb je een oven nodig. Nou, hier staan er tien. **Brugman**, van het **Limburgs bataljon 2-13 R.I.** noemt ze smalend "**de bunkers**". Inderdaad hebben ze iets weg van deze logge stenen gevaarten die **per maand** ettelijke **kubieke meters hout** verslinden. Iedere oven is niet veel anders dan een stenen ruimte, die met hout warm wordt gestookt. Daarna wordt de hout- as eruit gehaald en worden de blikken bakvormen met brood, die in de nabijheid op grote rekken hebben staan rijzen, erin geschoven.

Ongeveer 35 minuten blijven ze in dit **warme schuilhoekje**, gemiddeld 280 per oven, en dan halen **de koelies** ze handig naar buiten met hun meterslange "**roeispanen**". Het eerste baksel gaat het snelst en heeft daardoor de meeste kans op een zwarte korst. Zou men die willen vermijden dan moest men de oven eerst wat laten **afkoelen**. Maar dat kan niet omdat men met dezelfde warmte nog een tweede baksel moet verwerken en nog een derde. Nu is het toch al zo, dat de tweede partij drie kwartier nodig heeft en bij de derde kan men de oven niet eens meer vol doen, dus snijdt het korstje gelaten van je brood als het al te zwart mocht zijn en bedenk dat de veldbakkers er eigenlijk reuze de smoor over in hebben als ze die **zwarte ruggen zien**. Veel weten doet veel vergeven!

De dampende broden komen uit de oven en liggen dan enige tijd af te koelen voor ze uit de blikken worden gehaald. Dan zetten ze de reis naar de maag van **Jan Soldaat** voort. Netjes op rekken gestapeld zie je ze in de store, zoals het magazijn op z'n Engels wordt genoemd, liggen. Een frisse, kraakzindelijke ruimte, die er pas een groot aantal rekken bij heeft gekregen. De auto's rijden hier vóór en snel worden de manden met brood ingeladen. Dan is de bemoeienis van de militaire bakkerij 3 te **Semarang** afgelopen en horen onze bakkers alleen nog van hun brood als er te klagen valt. Over het algemeen is het brood dat wij 's avonds eten, daags tevoren 's morgens uit de oven gekomen. Het **verse kadetje** is er echter niet bij, omdat al te vers brood bij het vervoer veel te veel zou lijden.

Ons viel de efficiëntie in het gehele proces en de kraakzindelijkheid van de militaire bakkerij die onder oppertoezicht van de **chef-bakker sergeant Galjaart** wordt gehandhaafd, aldus de **verslaggever van wapenbroeders**.

Herkomst: Het blad L.R.C. der A.A.T. 26^e jaargang maart 2003.
Geschreven door B.C. Cats.

10 April 1945

10 April 1946

Korte geschiedenis van I-6 R.I.

Op 10 april 1945 werd uit het gewest Breda der Binnenlandse Strijdkrachten opgericht het Ie bataljon van het 6^e Regiment Infanterie.

Het bataljon werd geformeerd uit oorlogsvrijwilligers, die vanaf September 1944 onder vaak zeer moeilijke omstandigheden hun zware diensten in het bevrijd gedeelte van Ons Vaderland. langs Maas, Bergsche Maas en Hollandsch Diep hadden verricht. Het ligt niet in de bedoeling om over deze taken, die zij tesamen met de Geallieerde Strijdkrachten uitvoerden, in dit overzicht uit te wijden, Laat het echter voldoende zijn, te vermelden, dat het grootste gedeelte van het personeel oorlogservaring had opgedaan.

Bij besluit van Z.K.H. Prins Bernhard, Bevelhebber der Nederlandsche Strijdkrachten d.d. 9 April 1945, nr. 260 G, werd dan ingaande 10 April 1945 het Bataljon geformeerd en wel als I-6 R.I. Majoor P.A.W. Wolf werd belast met het commando. Uit de oprichtingsdatum blijkt dat dit Bataljon een der eerste onderdelen van de nieuw opgerichte Koninklijke Landmacht werd.

De concentratie van het Bataljon, een der eerste eischen, was nog niet direct mogelijk, daar ons Vaderland nog niet geheel bevrijd was en er nog verschillende taken voor de geallieerden moesten worden verricht.

Eindelijk kwam dan het bevel dat het Bataljon op 29 Mei 1945 te Vught in de Frederik-Hendrik-kazerne gelegerd moest worden.

Alhoewel er aan de legeringsgebouwen nogal het een en ander mankeerde leverde zulks geen bezwaren op om onmiddellijk de training van het Bataljon ter hand te nemen.

De officieele training kon echter nog niet beginnen, daar de instructeurs van nr.6 Basic Training Team niet ter beschikking waren.

Dit onderdeel, onder commando van Majoor Dalby, arriveerde op 17 juni 1945, zoodat op dezen datum met de training, op Engelsche leest geschoeid, werd aangevangen.

Vanaf den dag der oprichting ressorteerde I-6 R.I. onder 21 Army Group, onder het opperbevel van den Veldmaarschalk Montgomery. Administratief stond het bataljon onder 5 L. of C. sub area, Commandant Brigadier E.J. Montgomery, O.B.E. van welk onderdeel kleding en uitrusting werden ontvangen.

Dat het bataljon model was afgericht, bleek vooral uit een op 30 Augustus 1945 gehouden inspectie door Capt. C.C. Burke en Capt. H.J. Chustop van de "Britisch Mission Netherlands". Naar aanleiding van deze inspectie rapporteerde de B.M.N. onder meer het volgende aan den Bevelhebber der Nederlandse Strijdkrachten:

"The Unit impressed the inspecting Officers as the best Light Infantry Battalion they had seen in the Netherlands Army. Despite a shortage of Officers, those present were keen, energetic and willing; discipline was excellent, administration through and morale high. It would be appreciated if the substance of inspection Officer remarks could be conveyed to all of the unit concerned."

Ook bij verschillende door 5 L. of C. georganiseerde militaire wedstrijden bereikte I-6 R.I. schitterende resultaten.

De strijd moest worden aanvaard tegen een 20-tal Britsche onderdeelen, die toch al minstens vijf jaren ervaring hadden opgedaan.

In totaal werden 33 prijzen, bestaande uit bekertjes en medailles, gewonnen. Bij de uitreiking der prijzen sprak de Bevelvoerende Britsche Brigadier E.J. Montgomery, O.B.E., zijn bewondering uit over den hoogen graad van geoefendheid die bij I-6 R.I. was bereikt.

Aan de verdere training werd spoedig een einde gemaakt, doordat I-6 R.I. eind Augustus 1945 plotseling belast werd met de buitenwaking van het politiek-gevangenkamp te Vught.

Na de capitulatie van Japan kwam begin September 1945 de opdracht om uit I- en II-6 R.I. een bataljon te formeren dat aan de bevrijding van ons grondgebied in Indië actief deel zou nemen.

I-6 R.I. leverde voor de vorming van het Indië-bataljon 404 Officieren, Onder-Officieren, Korporaals en manschappen. Dit contingent vertrok 22 September 1945 naar Sittard, teneinde samengevoegd te worden met het gedeelte van II-6 R.I., dat eveneens voor Indië was bestemd.

Het restant van II-6 R.I. werd gelijken datum overplaatst naar I-6 R.I., waardoor dit bataljon weer ongeveer op sterkte bleef.

Aan het verblijf in de Frederik-Hendrik-Kazerne kwam op 2 October 1945 een einde en werd de Isabella-kazerne betrokken.

Ook deze kazerne was in zeer desolaten toestand, doch hierin is langzamerhand verbetering gekomen. Tevens ontbrak praktisch elke gelegenheid tot oefenen, daar de bewaking van het kamp Vught steeds zwaardere dienst eischte.

Door de opheffing van den Staf van den Bevelhebber Nederlandsche Strijdkrachten kwam het bataljon te ressorteren onder den commandant Divisie A. Kolonel A.C. de Ruyter van Steveninck.

De reorganisatie van de Koninklijke Landmacht had tot gevolg, dat ingaande 2 januari 1946 de niet voor Indië bestemde Lichte Infanterie bataljons, dus ook I-6 R.I. onder het bevel kwam te staan van den Territoriaal Bevelhebber Nederland, den Generaal-Majoor Ir. A.M. Tans.

Begin Maart kwam de mededeeling dat I-6 R.I. ingaande 26 Maart 1946, werd ontheven van de buitenbewaking van het kamp Vught, zoodat met frisschen moed opnieuw met de training kon worden begonnen.

Een verheugende order, daar tevens bericht werd ontvangen, dat het bataljon weer op sterkte gebracht zou worden.

Door afvloeiing van personeel wat groot verlot had gekregen, was I-6 R.I. immers ver onder de sterkte gekomen.

Een nieuwe training ter opfrissing van het geleerde zal spoedig het Bataljon weer op haar oude peil terugbrengen.

“VOORUIT DUS, MET VOLLE KRACHT”

Uit:

Programma ter gelegenheid van één-jarig bestaan van I-6 R.I.

Overleden sobats

**Lou Saenger uit Dordrecht , 2-6R.I. en 1-15 R.I. (staf Cie)
Geboren 20 november 1910 en overleden 3 december 2011**

**Guus Schouten uit Roermond, hospik 2-6 R.I.
Geboren 6 juni 1926 en overleden 17 december 2011**

**Sobat Jo Princen uit Nijmegen, 4^e Cie
Geboren 3 februari 1924 en overleden 31 december 2011**

**Sobat J. Veeken uit Australie, sld 1^e klas.
Geboren 31 maart 1926 en overleden 17 januari 2012**

**Sobat M.C. Kortten uit Roosendaal, sgt. 4^e cie.
Geboren 24 februari 1921 en overleden 23 februari 2012**

**Sobat C. Kessels uit Eindhoven, sld.1^e klas, 4^e cie.
Geboren 19 februari 1925 en overleden 29 februari 2012**

**Sobat J.C. van Haaren uit Oosterhout, korporaal.3^e comp.
Geboren 11 augustus 1924 en overleden 2 maart 2012**

**Sobat L.J. Janssen uit Roermond, 2^e comp.
Geboren 24 maart 1925 en overleden 24 maart 2012**

Wij wensen de families heel veel sterkte toe met de verwerking van het moeten loslaten. Maar ook met het vasthouden van de mooie herinneringen.

2-6R.I. respect tot het einde en verder

Foto's.

Zoals **Theo Eversen** eerder al aankondigde tijdens zijn kennismaking met u in ons boekje Sepatoe Roesak april/mei 2011 zijn de **Indië-foto's** van zijn vader, **Carel Eversen 2-6 R.I.**, allemaal ingescand door Marianne en staan nu op de website **www.sepatoeroesak.nl**.

U kunt ook rechtstreeks de foto's bekijken onder de link: **<http://photobucket.com/CarelEversen>**.

U kunt de **257 foto's** apart bekijken maar eveneens als een diapresentatie op uw scherm laten verschijnen door op:

[view as slideshow](#) te klikken

Veel kijkplezier.

Theo, heel hartelijk bedankt voor het aan ons toevertrouwen van de foto's van jouw vader.

Inmiddels zijn deze weer netjes geretourneerd aan jou.

Bent u ook in het bezit van foto's of documenten die nog niet op de website staan en bent u bereidwillig om deze foto's tijdelijk af te staan aan Marianne zodat zij ze op het internet kan zetten, neem dan contact op met Marianne.

**De volgende reünie wordt gehouden op:
ZATERDAG 29 SEPTEMBER 2012 in VUGHT**

U wordt allen op een later tijdstip per nieuwsbrief hierover weer geïnformeerd

Tijgerbadge.

We hebben bij **goudsmid Sanne van Boeckel** nog een aantal van deze **Tijgeremblemen** laten maken. De ook door de re-enactmentgroep gedragen **duplicaat Tijgerbadge** is bij de commissie te koop voor slechts **€ 35,-** inclusief verpakking- en verzendkosten. Hebt u interesse, neemt u dan contact op met het secretariaat.

Leuk?

Zou u het ook leuk of gezellig vinden als wij in het kader van de nazorg bij u op **visite een kopje koffie** komen drinken en gezellig praten over het heden en verleden? Laat het ons weten. Bel. Schrijf. Mail. Wees niet verlegen, wij zijn het ook niet!

Hebt u hulp nodig bij **militaire nazorg**? Geef ons een seintje, wij zullen ons best voor u doen **u op de juiste weg te helpen**. Zoekt u andere (vergeten) **sobats**? Vraag het ons. Wij hebben een enorm bestand met **heel veel adressen**.

Hebt u een **jubileum** b.v. 60 jaar getrouwd, behaalt u een **zwemdiploma**, wint u **de hoofdprijs** in **de staatsloterij**, bereikt u een **speciale leeftijd**, wordt u **grootvader** of **overgrootvader**, laat het ons weten.

Ligt u in het **ziekenhuis**, of moet u naar het ziekenhuis voor **langere tijd**, laat het ons weten!

Kijkt u op het binnenblad kافت for telefoonnummers, adressen en e-mailadressen.

Marianne : Secretariaat 010-4382758. of 06-25278220

Krijgt u het **antwoordapparaat**, spreek dan duidelijk naam en telefoonnummer in, wij bellen u zo snel mogelijk terug!

Wij hopen dat u hebt genoten van dit boekje Sepatoe Roesak.

Maar vergeet u het niet, dit werk voor u kan alleen blijven bestaan door uw donaties

Reünie- en nazorgcommissie 2-6R.I. T-brigade:
ABN-AMRO, rekeningnummer 97.21.38.021.
t.n.v Mevr.M. Lankhuizen, Hoogvliet.
O.v.v. reüniecommissie 2-6 R.I. T-Brigade.